

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 II LEGISLATURA

Any 1991

Número 118

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 6 de març del 1991, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- INFORME DE LA COMISSIÓ DE L'ESTATUT DELS DIPUTATS SOBRE INCOMPATIBILITATS DEL NOU DIPUTAT.

II.- PREGUNTES:

1) R.G.E. núm. 282/91, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Per quin motiu s'han canviat 22 places de l'Administració autonòmica que figuraven a les plantilles pressupostàries de la Llei de Pressuposts del 1990, aprovades pel Parlament?"

2) R.G.E. núm. 283/91, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Per què serveixen les plantilles pressupostàries aprovades pel Parlament de les Illes Balears a la Llei de Pressuposts del 1991, si es canvien les adscripcions dels distints llocs de treball a arbitri de l'Administració?"

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) R.G.E. núm. 158/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a reglamentació de les ajudes a l'esport.

2) R.G.E. núm. 160/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesures de protecció als jaciments prehistòrics de Cales Coves.

3) R.G.E. núm. 196/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a pla de medi ambient.

V.- **MOCIÓ** R.G.E. núm. 281/91, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, derivada de la Interpel·lació R.G.E. núm. 116/91, relativa a línies d'actuació del Govern en matèria econòmica i social arrel de l'actual conjuntura bèl·lica.

I.- INFORME DE LA COMISSIÓ DE L'ESTATUT DELS DIPUTATS SOBRE INCOMPATIBILITATS DEL NOU DIPUTAT.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, Sres. i Srs. Diputats. Començam la sessió plenària convocada per al dia d'avui, seguin l'Ordre del Dia que els ha estat oportunament repartit.

El punt primer d'aquest Ordre del Dia és l'Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats del nou diputat, en aquest cas, el Sr. Manuel Pérez Ramos. Per llegir l'informe, té la paraula el Secretari primer de la Cambra Sr. Godino.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

"Estudiada la declaració presentada per l'Il·lustre Diputat Sr. Manuel Pérez Ramos, als efectes d'examen d'incompatibilitats a què fa referència l'apartat segon de l'article 7 del Reglament de la Cambra, i vists els articles 5 de la Llei 8/86, Electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i 155.2 i 3 de la Llei 5/85, sobre Règim Electoral General, aquesta Comissió, assessorada pel Lletrat Oficial Major Sr. Miquel Mulet i Bauzá, resol d'informar a la Cambra que el Diputat Il·lustre Sr. Manuel Pérez Ramos no és subjecte a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec. Palma, a 20 de febrer del 1991."

II.- 1). PREGUNTA R.G.E. NÚM. 282/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt segon, referit a preguntes. Per formular la registrada amb el núm. 282/91, sobre les plantilles pressupostàries de la Llei de Pressuposts del 1990, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Per quins motius s'han canviat 22 places de l'Administració autonòmica que figuren a les plantilles pressupostàries de la Llei de Pressuposts del 90, aprovades per aquest Parlament? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té la paraula el Conseller de la Funció Pública, Sr. Simarro.

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA (Joan Simarro i Marquès):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que no s'ha canviat cap de les places, aquestes places figuren al pressupost i han sortit a concurs.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sr. Simarro, jo crec en moltes coses i en altres no tant, però em pareix que una cosa és resposta categòrica, si vostè s'estima més contestar-ho un altre dia, si ho autoritza la Presidència, jo estic d'acord que no ho contesti ara, però segons les nostres dades hi ha hagut canvi de 22 places que hem detectat precisament dins tots aquests concursos que vostès han fet i que hi ha hagut, per tant, desviació de l'aprobat per una llei aprovada per aquest Parlament que és la Llei de Pressuposts del 90. Aleshores, si vostè afirma categòricament que no s'han canviat, és una cosa; ara, si vostè té algun dubte i ha de fer qualche consulta, contesti un altre dia amb precisió. Nosaltres hem fet un seguiment sobre el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*, i hem detectat 22 canvis respecte de la llei aprovada per aquest Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de la Funció Pública.

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA
(Joan Simarro i Marquès):

Sr. President. Sr. Serra, el que es va treure a concurs, si la memòria no em falla en aquests moments, perquè no ho tenia preparat ja que no me n'havia temut d'aquesta pregunta, però li vull dir que una cosa és el que es va treure a concurs, que sí es varen treure les pressupostàries, i després, una vegada ja passat el concurs, llocs que no es cobrien reglamentàriament per concurs perquè o no hi va haver peticions o perquè la puntuació no bastava per cobrir aquestes places, després s'hagin pogut adjudicar provisionalment en lloc d'aquestes places d'altres anàlogues pressupostàriament. Però les que han sortit a concurs, cregui'm, si no vaig equivocat, que va ser d'aquesta forma.

II.- 2). PREGUNTA R.G.E. NÚM. 283/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta 283/91, sobre les plantilles pressupostàries de la Llei de Pressuposts del 1991, té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és: Per què serveixen les plantilles pressupostàries aprovades pel Parlament de les Illes Balears a la Llei de Pressuposts del 91, si es canvien les adscripcions dels distints llocs de treball a arbitri de l'Administració, tal com ens pareix que ha succeït l'any 90?

Si s'ha de contestar com l'anterior, amb tants de condicionants, tants d'hipotètics i tantes inseguretats, ens estimam més que es contesti un altre dia. Ho deim perquè si el Conseller avui no estava ben assabentat que això venia a plenari, no tenc cap inconvenient que em contesti la setmana que ve o l'altra, però respostes precises, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Conseller de la Funció Pública.

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA
(Joan Simarro i Marquès):

Puc contestar de la mateixa forma que li he contestat anteriorment, el que surt a concurs públic per a provisió de places són les que figuraven al catàleg de la relació de llocs aprovada pel Consell de Govern, després que s'han dotades pressupostàriament, i aquestes surten públicament a concurs que s'han publicat precisament aquest dissabte passat, aquestes llistes. Si hi ha alguna impugnació a fer, es pot fer, no hi ha cap problema.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Quedo perplex amb les respostes. A la Llei de Pressuposts del 90, per primera vegada, ens trobam que hi ha unes plantilles pressupostàries molt definides, o mantenim nosaltres que definides, entenem però que hi ha hagut desviacions importants. Concretin-nos-ho, què és el que ha succeït?, i si vostè no ho sap, comprovi-ho i digui-nos-ho. Però ens pareix que hi hagut desviació respecte de la llei aprovada per aquest Parlament, i creim que ho hem de reiterar i fer, Sr. Simarro, que vostès ho mirin, que ho mirin bé perquè hi ha hagut canvis. Ja dic, canvis a 22 places, i llavors possible desviació de llei que en aquest cas seria políticament greu.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA
(Joan Simarro i Marquès):

Amb independència, Sr. Serra, que ho comprovi i li doni totes les explicacions que facin falta, el que li puc dir és que totes les places que es treuen a concurs es fan amb exposició pública que es publica al Butlletí de la Comunitat, s'han publicat les darreres aquest darrer dissabte i estan a exposició pública, si qualcú les vol impugnar, les pot impugnar, com és lògic. Moltes gràcies.

III.- 1) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 158/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A REGLAMENTACIÓ DE LES AJUDES A L'ESPORT.

EL SR. PRESIDENT:

Esgotat el punt segon, passam al tercer que fa referència a proposicions no de llei. Per defensar la Proposició no de Llei núm. 158/91, subscripta pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre reglamentació de les ajudes a l'esport, té la paraula el Diputat Sr. Pere Serra.

EL SR. SERRA I VICH:

Gràcies Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La primera vegada que vaig pujar a aquesta tribuna, per suposat amb els genolls que em tremolaven i el cervell bloquejat, he llegit que vaig lamentar el poc interès que despertava dins aquesta Cambra l'activitat esportiva, i també he llegit que em vaig fer el propòsit que l'interès sobre l'activitat esportiva d'aquestes illes augmentàs en aquesta Cambra.

Mirant cap enrera, la veritat és que he d'entonar un *mea culpa*, perquè si bé hem millorat un poc, he de dir pel que a mi respecte que lleis tan importants com la de carreteres, la d'àrees naturals, la de disciplina urbanística, han guanyat la partida -diguem-ho en termes esportius- a l'es-

port. Ara bé, pensant ja que som a les darreries d'aquesta legislatura, crec que és obligat fer un recompte i mirar quines són aquelles coses importants, greus que un, per oblit o per excés de feina, no ha pensat a dur en aquest Parlament.

Aquesta proposició no de llei va per aquest camí. Jo pens que unes organitzacions fonamentals, unes entitats que són les que aglutinen la pràctica esportiva, no només a aquestes illes sinó a tot el país, no han estat en cap moment objecte de debat dins aquest Parlament, i els seus presidents, en cap cas, no han comparegut a donar explicacions de les seves activitats. Em referesc, com vostès poden endivinar, a les federacions esportives. No només no han comparegut en aquests quatre anys, si les dates que jo he consultat no em fallen, en els quatre anys anteriors tampoc no hi va haver cap actuació en aquest sentit.

I vostès es poden demanar, per què les federacions esportives, per què els presidents de federacions esportives han de venir a aquest Parlament, a comissió, a explicar quina és la tasca que fan, quina és la labor que desenvolupen? Motius n'hi ha molts, exposaré els que em semblen més importants.

Dia 15 d'octubre de l'any 1990 es va aprovar la Llei de l'Esport a nivell nacional. La Llei de l'Esport defineix d'una manera, cosa que no feia la llei anterior, quin és el model esportiu que se segueix dins aquesta nació quant a l'organització esportiva. L'esport es desenvolupa a través de les federacions esportives, per tant el paper que juguen les federacions esportives dins l'esport està reconegut per llei. De totes maneres, malgrat la llei no ho digués, la pràctica habitual, per a tots els que hem practicat esport, sabem que en aquest país tota l'estructura esportiva gira entorn de l'activitat que desenvolupen les federacions.

És un model copiat, els primers que ho posaren en marxa varen ser els anglesos i els està donant bons resultats, segurament, en aquests moments, dins el món democràtic, és el que millor funciona. Les federacions no són més que aquelles entitats on s'hi repleguem clubs, associacions, persones preocupades per una activitat concreta, per una activitat esportiva concreta, siguin àrbitres, siguin jutges, siguin els que siguin, cada modalitat esportiva té la seva problemàtica.

Per tant, ens sembla fonamental acabar la legislatura tenint aquest contacte amb aquestes federacions. Perquè, quina és la definició de federació esportiva? Les federacions esportives són entitats privades, així estan reconegudes, tenen la seva personalitat jurídica pròpia; ara bé, administren béns públics, administren funcions públiques. I una altra cosa, que els dona un caràcter definitiu, determinant, aquesta funció que fan, pública, damunt un esport concret, l'administren amb caràcter de monopoli; no hi ha dues federacions sobre un mateix esport.

És per això que el marc on es reflecteix tota la problemàtica esportiva d'una determinada pràctica és dins la federació. Clar, si les federacions són les que a través d'un finançament públic desenvolupen tota la tasca esportiva, és lògic que, de qualque manera, controlem aquestes federa-

cions.

I aquí surten les primeres preguntes. En primer lloc, de quina manera ajudam a les federacions? Hi ha un sistema estructurat o es va un poc així com el temps ho demana i a cada moment s'improvisa la solució per a un problema determinat? Nosaltres creim que es fa així i creim que és lamentable, ja que a les federacions, a totes, en teoria, els toca tenir abans de principi d'any el seu pla de feina; per tant és relativament bo de fer saber quin tipus d'ajuda ha de tenir cada una d'aquestes federacions.

Una altra pregunta important, simplement el Govern va a remolc de les federacions o el Govern usa les federacions per imposar aquella pràctica esportiva que ell creu que és la necessària per a aquestes illes? També pensam que, lamentablement, el que es fa és anar a remolc de la federació, no aficar-s'hi massa, que funcionin per si mateixes, i per suposat, com ha quedat palès diverses vegades dins aquesta Cambra, el Govern no té ni un model esportiu ni té una idea esportiva clara, l'ha heretada i continua amb el que hi ha.

Una nota, per veure de quina manera es fiscalitzen els comptes. En el 88 es va dir que es feien auditories, perquè si agafen els papers veuran que a primera pàgina posa: "*Revisiones limitadas de ingresos y gastos de la contabilidad de*" la federació que sigui; evidentment, el grau d'aprofundiment que es va agafar en aquests estudis no passa de ser una mera revisió, no varen ser auditories. Curiosament, la que més pols va aixecar va ser la del futbol, la de la federació de futbol, que no hem arribat a tenir clar si va ser una venjança política dins un mateix partit o si realment a darrera hi havia res, perquè amb les auditories que nosaltres hem consultat hi ha federacions esportives amb irregularitats molt més greus i amb quantitats molt més fortes que la que podia tenir la federació de futbol, i d'aquestes ni se'n va parlar ni se'n va dir res.

Davant això comprendran que demanem que compareixin aquests presidents de federació, perquè són les úniques persones que ens poden aclarir en quina situació es troba el seu esport. Però, essent això una part important no és la més important, pensam nosaltres.

La Sra. Consellera ens ha dit en diferents ocasions que està fent feina de cara a la llei de l'esport per a les Illes Balears. En principi tot el que li demanàvem ja ho feia, llavors el que li demanàvem no es podia fer perquè estàvem pendent que es fes la llei nacional. A la darrera intervenció va dir, la Sra. Consellera, que s'estava fent feina ja amb la llei per a l'esport balear. Nosaltres pensam, és possible fer una llei de l'esport balear, sense que hi participin les entitats que duen l'esport a les Illes Balears? Nosaltres pensam que no. Per tant, aquesta compareixença de presidents de federacions esportives la trobam necessària, la trobam imprescindible perquè no podem afrontar d'una manera seriosa ni la discussió inicial d'una llei sobre l'esport sense saber la seva opinió.

Per acabar, hi ha un punt que crec que ens hauria de fer reflexionar i crec que també fa imprescindible que els

presidents o almanco una sèrie de presidents de federacions esportives compareguin, i és l'estructuració, la manera de funcionar l'esport en aquest moment en relació amb els mitjans de comunicació.

Jo estic ficat dins la pràctica esportiva des que era molt petit, pràcticament crec que he practicat quasi tots els esports, a la majoria de vostès que integren aquesta sala els passarà el mateix, quan vàrem començar la nostra pràctica esportiva allà on jugàvem, a pesar que eren instal·lacions tercermundistes, del Camerún, com diria el company Damia, estaven plenes de gent, perquè segurament la gent no tenia una televisió davant que li donàs esport de més qualitat; per altra part tampoc no teníem ni cotxe ni moto per poder-nos anar a altres activitats, per tant, quasi tot es canalitzava a través de l'esport. Però actualment la situació és lamentable.

Els parlaré dels dos esports més coneguts i que més practicants o més fitxes tenen, com són el futbol i com és el bàsquet. En aquests moments tant el futbol com el bàsquet tenen les seves lligues autonòmiques, s'han demanat qualque vegada a què condueixen aquestes lligues autonòmiques, què li passa a l'equip que aconsegueix quedar davant a la lliga autonòmica de bàsquet? I llavors s'integra dins una altra lliga, ja superior, on les despeses són molt fortes, on el públic no hi assisteix, i no hi assisteix per una cosa molt clara que crec que ens hauríem de plantejar, i que crec que ha de ser un punt molt important a l'hora de redactar la llei; en aquest moment qualsevol persona que vulgui veure esport de qualitat no té per què anar a cap instal·lació esportiva, dins ca seva pot veure esport de molta més qualitat que el que li pugui oferir qualsevol instal·lació esportiva. Això està duent a la ruïna a la majoria dels nostres clubs capdavaners, i jo diria que de tots els esports.

Què els passa als clubs que corren l'aventura d'integrar-se dins una lliga nacional que tampoc no du enlloc, què els passa? A l'any següent baixen, aquí ho he de dir perquè enguany el club del meu poble és qui ho està sofrint, el Manacor de futbol tardarà molts d'anys a recuperar tot el que enguany ha perdut, evidentment, però és que darrera el Manacor hi anirà el Balears i darrera el Balears hi anirà el qui sigui, hi va anar el Sa Pobla davant; i això no té remei, bé no té remei, a poc a poc, no té remei si des d'aquí no som capaços d'afrontar aquest problema d'una manera seriosa.

Hi ha un esport que jo quasi quasi m'atreviria a dir que ja surt del món de l'esport per entrar dins el món de l'espectacle, que està en mans de les televisions i com més canals de televisió tinguem més, tenim altres països que ens van molt per endavant i que ho demostren d'una manera molt clara; per tant, la persona que vol veure aquest espectacle esportiu posa el televisor i el que queda és un esport de promoció, un esport de base.

Crec que aquests tres punts que he exposat són suficients per contrastar-los, per saber què opinen els presidents de federacions sobre aquest tema, per veure quin camí hem de prendre de cara a la redacció de la nostra llei de l'esport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Cultura, Educació i Esports.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo em pensava que venia aquí amb una proposta del Grup Parlamentari SOCIALISTA que feia referència a les ajudes a l'esport i a una normativa d'aquestes ajudes. No obstant això, crec que no hem parlat en absolut d'aquests temes i m'ha parlat d'una política general del món de l'esport, fins i tot m'ha volgut fer quasi responsable que els mitjans de comunicació influissin en la pràctica esportiva i que, de qualque manera, la gent practicava menys esport. Són, crec, dues coses molt diferents, això no obstant, intentaré donar resposta a cada una d'elles.

Atesa la proposició no de llei presentada per vostès, crec que, donada l'actuació d'aquesta Conselleria de Cultura, Educació i Esports que bàsicament s'ha regit per un treball per programes i un pla d'actuacions públiques i regulades, és innecessària la proposició no de llei que vostè em presenta i, per tant, no li pensam donar suport.

A les Illes Balears hi ha sens dubte molt d'interès per l'esport, malgrat el que vostè manifesti en contra, i hi ha una clara demostració que això és així si tenim en compte el nombre de federacions, el nombre de clubs existents a les nostres illes, el nombre de practicants dels diferents esports i per tant crec que no hi ha en absolut cap justificació pel que vostè diu, que hi ha en aquests moments poc interès per matèria esportiva.

Altra cosa és que els esportistes en general, les federacions o els clubs no duguin el seu tema als diferents grups parlamentaris o no duen els seus problemes a resoldre al Parlament. Crec que això és una bona senyal, precisament demostra que no tenen aquests problemes que facin que hagin de venir al Parlament a demanar solucions, perquè aquestes solucions les troben a la Direcció General d'Esports i a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern balear.

Per altra part i respecte de quina normativa existeix, de com es donen les ajudes en matèria esportiva, que era el motiu que ens havia duit a aquest debat, li he de dir que la normativa d'ajudes a l'esport és regulada pel Decret 78/1989, de 31 de juliol, que estableix en general el sistema dels processos de sol·licitud i de concessió d'ajudes i també els termes de la convocatòria relatius a la Conselleria. Atès l'esmentat decret anualment es convoquen, mitjançant la publicació d'una ordre de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, els plans d'ajudes corresponents d'acord amb les disponibilitats pressupostàries que, prèviament, s'aproven per aquest Parlament. Posteriorment al termini fixat per a la presentació de la sol·licitud de subvencions es reuneix la comissió avaluadora de les subvencions, la qual eleva la proposta de les ajudes a atorgar, en aquest cas a la Consellera de Cultura, una vegada estudiada l'adequació de

les sol·licituds a la convocatòria i avaluats els mèrits preferencials d'aquestes. Tot aquest procés passa per les fases, com és lògic, de fiscalització prèvia, de resolució i d'atorgament posterior.

Després, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, mitjançant la Direcció General d'Esports, coneix anualment tots els plans i activitats de les diferents federacions esportives, així com també els seus pressuposts, els seus balanços i els seus programes de quines són les necessitats d'aquestes federacions, ja que la llei per una part, i l'actuació de la Direcció General d'Esports que així ho vol, obliga a aquestes federacions a la presentació d'aquesta documentació.

Així mateix creim que l'intercanvi d'informació, que és constant, així com una reunió anual, com a mínim, amb totes les federacions endemés de les reunions que es tenen amb la Unió de Federacions, creim que estam en aquests moments en un perfecte coneixement de quin és l'estat de la situació d'aquestes federacions d'una manera contínua i general.

El Govern, li puc assegurar que no actua a remolc en absolut de les federacions, sinó que tenim intercanvis amb aquestes i el que no intentam és manipular-les, no hi ha cap mena de venjança amb cap tipus de federació, si vostè ha volgut insinuar que això era així a través de la Direcció General d'Esports, el cas del president de la federació de futbol li he de dir que això no és així, que varen ser els mitjans de comunicació els que varen treure possibles irregularitats; que nosaltres en cap moment hem intentat crear problemes a cap federació ni interferir en el seu funcionament que, endemés, és i crec que ha de ser un funcionament autònom.

La llei de l'esport, li vaig dir i és cert que hi estam treballant, les federacions s'han consultades i, per cert, crec que no li agradarà molt el que han comentat, perquè precisament una vegada coneguda la Llei de l'Esport a nivell de l'Estat espanyol, són bastant contràries a aquesta Llei i precisament s'han posat en contacte amb la Conselleria per tal que nosaltres manifestéssim el seu descontent amb aquesta Llei de l'Esport de nivell estatal.

Que els mitjans de comunicació poden influir perquè es vegi menys esport o es practiqui menys esport, i m'ha posat dos exemples, el futbol i el bàsquet; pot ser un problema a un moment determinat. Crec que desgraciadament seria difícil de solventar per part del Govern balear. Crec que el que hi hagi una oferta de pràctica esportiva endemés d'una possible visió de partits importants no té perquè ser negatiu, sinó que pot fins i tot ser positiu i animar més i estimular la gent jove a la pràctica esportiva; endemés, sigui com sigui, aquesta és una realitat que no podem canviar, i el que sí li vull manifestar és que per part nostra tots els esports tenen el mateix suport i el mateix interès.

M'ha parlat també d'una problemàtica que existeix i és que els tornejos que es fan, una vegada s'han fet a nivell balear i es vol sortir a la península hi ha el problema econòmic de tots els equips. És cert i és un problema que si bé

ens afecta directament a les Illes Balears no és menys cert que ens afecta per una problemàtica, i és que a nivell estatal no es té en compte, no es té en consideració que la nostra Comunitat és una comunitat insular i que, per tant, hi ha uns costos de desplaçament molt més elevats que a les altres comunitats autònomes, cosa que no es té en compte a nivell estatal a l'hora de donar-nos ajudes econòmiques.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus dels grups parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Diputat Sr. Trias.

EL SR. TRIAS I ARBÓS:

Gràcies Sr. President. Crec que després d'escoltar amb atenció les intervencions del Portaveu del Grup SOCIALISTA i de l'Hble. Sra. Consellera de Cultura, Educació i Esports ni un ni l'altra s'han atès i s'han cenyit a la proposició que estam debatent aquí. La meua intervenció, en aquest sentit, solament era per fixar la posició del nostre Grup i anunciar que donarem el vot favorable a la proposició, perquè creim en el que aquí es demana, malgrat penssem que segurament no hi haurà temps de fer-ho o que almanco aquesta Conselleria de Cultura segurament no podrà dur a terme, si s'aprova aquesta proposició, el que s'hi encarrega.

Nosaltres entenem que a la vista de la Llei General de l'Esport les facultats de la Comunitat Autònoma en fer normatives aplicables a les federacions del seu àmbit territorial, es poden veure molt millorades aquestes normes si prèviament a la seva elaboració es consulten els màxims responsables a nivell federatiu de cada una de les associacions, en aquest cas privades, que han d'estar afectades per aquesta normativa.

El que jo diria, i tal vegada el Sr. Serra no sé si ho havia pensat, però crec intuir en el punt segon de la proposició, que el fet que es demani la compareixença dels responsables de les federacions tal vegada podria convertir la Comissió de Cultura, Educació i Esport en una vall de llàgrimes. Vull dir que sabem que 49 presidents de federació esportiva compareixent davant una comissió d'aquest Parlament a plantejar les seves necessitats, fonamentalment necessitats econòmiques, poden convertir realment aquesta comissió en una vall de llàgrimes difícilment assumible pel Govern de la Comunitat. De totes maneres crec que la compareixença d'aquestes persones pot ésser molt positiva de cara a fer la normativa que reguli d'una manera seriosa, rigorosa i per a sempre la forma com s'ha d'accedir i sol·licitar les ajudes a les federacions.

Tal vegada si la Direcció General d'Esports al llarg d'aquests quatre anys s'hagués preocupat de fer aquests seguiments, segurament aquestes compareixences no serien avui necessàries, probablement la Direcció General, que jo crec que poques coses més a fer deu tenir que aquesta i que en realitat o almenys en aquest Parlament no ens hem adonat mai que així s'hagi fet, si s'hagués dedicat realment a pulsar l'opinió de responsables federatius i d'organitzar les

federacions, d'estructurar-les d'acord amb la seva importància numèrica per fitxes de practicants, pel volum econòmic de les seves necessitats per impulsar el desenvolupament de cada un dels esports que representen, segurament avui aquesta proposició no faria falta ni que fos debatuda aquí.

Per tant, nosaltres reiterem el nostre suport a aquesta proposició, i si hi ha rèplica per part del Grup proposant i de la Sra. Consellera realment agrairíem que parlassin de la proposició.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el seu Portaveu Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies Sr. President, Sra. Consellera, Sr. Serra. El Grup SOCIALISTA ens du una proposició no de llei que al final d'aquesta legislatura difícilment podrà tenir compliment almenys d'una manera rigorosa, com voldríem que poguéssim tenir. De tota manera no és nou en aquesta Cambra que diferents grups polítics hagin demanat que les assignacions econòmiques que donava, a través de subvencions, la Conselleria de Cultura, bàsicament per a esport però també per a altres capítols, tinguessin una normativa estricta i, a més a més, tinguessin en la fórmula d'assignació una àmplia participació dels interessats.

La Sra. Consellera ens ha assenyalat l'existència d'un decret que regula genèricament els terminis i les formes de presentació de sol·licituds, així com l'existència d'una comissió avaluadora, però comissió avaluadora que sovint hem dit que estava excessivament restringida a la pròpia Conselleria, que no hi havia una presència dins aquesta comissió avaluadora dels practicants, dels interessats, de les federacions, que són, com a recordat el Sr. Serra, organismes privats però d'utilitat pública reconeguts per la Llei de l'Esport.

Idò bé, precisament, nosaltres pensam que s'ha de donar suport si més no que sigui d'una manera testimonial a aquesta sol·licitud d'actuar a través de normatives clares. Els criteris objectius són els que han de primar a totes les assignacions.

I ara vull entrar, concretament, a l'anàlisi de les subvencions que s'han donat a través d'aquest capítol d'esports, superiors a 500.000 pessetes, és a dir, aquelles subvencions que tenen reflex en els informes de la Comissió de l'article 103 de la Llei de Finances. I és curiós, resulta curiós observar com hi ha sovint determinades federacions que tenen assignacions de 500.000 pessetes, per exemples, motociclisme, patinatge, la federació de futbol 750.000, l'Alberg de Llubí que m'agradaria saber si ens pot informar de què es tracta aquesta entitat, 800.000 pessetes reiterades un any darrera l'altre; la federació balear d'arterofília 500.000; la de petanca 500.000; la federació balear de caça 2.000.000 de pessetes, atenció perquè aquesta federació rep

també de la Conselleria d'Agricultura una altra subvenció de 2.000.000 de pessetes, és curiós; la federació de futbol-sala 500.000; en canvi, el Club Esportiu Andratx, concretament, per dir un nom ara que surt a continuació, 600.000; la federació de trot 500.000; en canvi, el Club Voleibol Palma per a la Copa d'Europa 1.000.000 de pessetes; la subvenció José Milian video-tècnic navegació 1.000.000 de pessetes. És a dir que aquí es van distribuint els diners d'una manera si més no -supòs que deu tenir qualche explicació, jo no li ho nego, estranya.

Insistesc, dins el mateix any 1990, torna sortir aquest famós Alberg de Llubí, ara ja sabem que és una escuderia, amb 1.000.000 de pessetes més, a més a més. Podríem insistir sobre aquests temes, la federació balear de caça, repetesc, ha tingut diners d'Agricultura en el segon semestre de l'any i en el primer els ha tingut d'Esports.

Tot plegat fa desitjable l'existència, precisament, d'aquesta normativa i d'aquesta comissió avaluadora amb presència de les federacions.

Efectivament, Sr. Trias, no totes les federacions tenen el mateix nombre de fitxes ni totes les federacions tenen el mateix nivell de necessitat, açò crec que són elements objectius que s'haurien de tenir en compte a l'hora de distribuir aquests doblers públics.

El Sr. Borràs Llabrés, Director General d'Esports, ens recordava dia 31 de desembre de l'any 88, que l'esport balear entrava en una fase de plena estructuració i relleu. Hauria estat bo que dins aquesta fase d'estructuració i relleu aquesta normativa que avui li demana el Grup SOCIALISTA i que li hem demanat sovint en diversos debats, hagués estat també un objectiu prioritari de la seva conselleria.

Per tot açò, nosaltres, tot i sabent que és de difícil compliment que d'aquí a final de legislatura passin per la comissió parlamentària els presidents de les federacions, creim que hem de donar suport a aquesta proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Sr. Riera.

EL SR. RIERA I BENNASAR:

Gràcies Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El nostre grup votarà que no a aquesta proposició no de llei sobre aquesta ajuda a l'esport, perquè, com ja ha dit la consellera, hi ha una normativa que diu clarament com es donen les subvencions en aquesta Comunitat.

Quant al segon punt, crec que el CDS ja ho ha deixat ben clar, que si féssim venir els 49 presidents de federacions al final ploràrem tots els que integram la comissió. Perquè aquí només vendrien a demanar i demanar i, tal vegada, aquí també sortiria, com ens acaba de dir el Sr. Casasnovas, jo li diré que el tema de Llubí és una cosa que és de

domini públic, és el campionat d'Europa d'autocrós, supòs que la consellera li dirà, és que cada any s'ha fet, i crec que el menys que han de fer és donar-li una subvenció; una cada any, no en fan més que un cada any de campionat d'Europa, no en fan d'altre. Però també veig que s'ha deixat altres subvencions molt més importants, com poden ser les ajudes als preolímpics mallorquins, que els donen una subvenció molt més grossa, no n'ha parlat; però això tampoc no és el tema del debat, sinó que crec tampoc no hem de venir a debatre la Llei de l'Esport a aquesta Comunitat perquè crec que això serà ..., ho haurem de debatre en una altra ocasió i molt més profundament.

També hem de dir que quant a les auditories, com ha dit el Sr. Serra, la veritat és que n'hi va haver bastants que no varen sortir bé, nosaltres les vàrem conèixer, vostè també les sap, però després es varen anar arreglant i ens ho anaren comunicant; si varen estar dos anys sense donar-li cap subvenció era per mor d'això. Nosaltres després, quan varen estar arreglades, les hi vàrem donar. I la del futbol, nosaltres tenim un ofici que ens diu que està arreglat, la veritat deu ésser això; el que passa és que les altres no han sortit als mitjans de comunicació, no sabem el motiu, tal vegada és que no ha interessat; i com vostè ja ha dit, el futbol en aquesta Comunitat i en totes les comunitats sempre prima sobre tots els altres esports.

Crec que el que hem de fer és ajudar a totes les federacions, però havent-hi ja aquesta normativa que ens diu com donam els doblers i com els ho hem de donar, és per aquest motiu que nosaltres votarem que no als dos punts. I també crec que no tenim temps per enviar a demanar els 49 presidents, ja que necessitaríem un any si els haguéssim d'escoltar a tots.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, per rèplica, per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I VICH:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Al Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES i al CDS gràcies pel seu suport, vostès saben d'esport.

Sr. Riera, a la federació de futbol, bé, jo li he dit que no varen ser auditories, no pugi el nivell, amb revisions basta bé, varen ser quatre fulles; a la federació de futbol, evidentment, vostè a l'any 88 com a conseller del Consell Insular de Mallorca li va donar doblers, ara bé, la Consellera en el 88, com a acte de venjança, Sra. Consellera em sap greu que la paraula sigui aquesta i era dins uns partits polítics, era d'àmbit molt petit la venjança, no sé si m'entén, però en el 88 a la federació de futbol no se li va donar ni una pesseta, i és a l'única de les federacions importants que en el 88 la Conselleria no li va donar ni una sola pesseta.

El Sr. Joan López, amb la llista que ha llegit, ha posat damunt la taula una cosa que crec que és important. Ell ens

ha mostrat aquí tota una sèrie d'ajudes que s'han anat donant. El debat d'avui ho volia centrar en ajudes a les federacions, bé, el llistat d'ajudes a les federacions del 87, 88 i 89 és aquest, les que passin de 500.000 pessetes; això són les que s'han donat. Si agafam el de clubs ni ens basta aquest paper ni ens basta multiplicar aquest paper per quatre.

És a dir, els pareix lògic que donem subvencions directes a clubs sense passar per les seves federacions? Aquest és el model esportiu d'ajudes que vostè, Sra. Consellera, ens explica aquí? Perquè el de federacions és petit, en aquests tres anys suma 40 milions de pessetes, el de clubs li puc assegurar que és infinitament superior. Això demostra de quina manera té vostè l'esport organitzat a través de les federacions, vostè no fa ni cas a les federacions, el que vos és repartir els doblers així com vol, si els vol donar a un club, els dóna a un club, i si els vol donar a una associació, els dóna a una associació, les federacions que cantin, si volen cantar.

Sra. Consellera, aquesta Cambra és una sala de debat, crec que venia amb els papers massa ben perfilats, ja se li ha dit en diferents ocasions, de vegades fa que el debat perdi coherència. Evidentment, la nostra proposició no de llei demana la compareixença dels presidents de federacions per parlar de les seves necessitats econòmiques, ara bé, ja que els tendrem aquí, seria ridícul aturar-nos en aquest apartat. Tenim una llei de l'esport que encara no hem tret ni sabem per quins camins va, i seria bo que l'oposició s'assabentàs de per on va aquesta llei. I creim, i ho deim una vegada més, els presidents de federacions esportives són les persones més indicades per donar-nos -llavors els farem cas o no-, però els que més saben sobre el seu esport en teoria són ells.

Per altra banda, Sra. Consellera, la problemàtica que creen els mitjans d'informació dins l'esport no és culpa de ningú. No és que venguem aquí constantment en pla inquisidor, ara, evidentment creen una problemàtica que repercuteix d'una manera molt directa sobre la pràctica esportiva de base, sobre la pràctica esportiva que, per entendre'ns, diríem que no és professional, que és la majoria de la pràctica esportiva d'aquestes illes. Creim, per tant, que aquest és un element a tenir molt en compte a l'hora de redactar una llei, perquè ens trobam amb una quantitat de lligues que no van enlloc, on no interessa per a res fer primer, perquè qui fa primer després renuncia a la possibilitat de pujar més amunt perquè no té sortida, per tant creim que seria bo tenir-ho en compte i regular-ho d'una altra manera.

Vostè ens ha dit que les ajudes a les federacions estan regularitzades, miri, una vegada li dic que això és la llista. Si vostè és capaç de regularitzar, de trobar un fil conductor en aquesta llista, vostè mereix un premi d'estadística, perquè jo no he estat capaç -i miri que som aficionat- de fer-me un quadre raonable.

La llei de l'esport, Sra. Consellera, si li vénen a plorar, jo dubto que les federacions balears vagin a plorar-li sobre la llei de l'esport perquè aquesta llei..., bé, jo pens que el Partit Popular té els seus representants a Madrid per poder

expressar les seves queixes sobre la llei de l'esport, si és que n'hi ha, ara, la llei de l'esport va ser, crec jo que per primera vegada, molt respectuosa amb les comunitats autònomes. Les federacions esportives comunitàries no són reflectides a la llei de l'esport.

Sr. Bernat Trias, crec que tothom ha fet incidència en això. Tenim 49 federacions, evidentment no tenim temps, amb dues setmanes que ens queden, que venguin tots, totalment d'acord; però en dues setmanes, pens que podríem anar a cinc presidents per setmana, mitja hora o tres quarts perhom són suficients. Per tant, federacions importants que ens donarien un espectre bastant significatiu del que passa dins l'esport, aquesta és la proposta concreta que els faig: futbol, bàsquet, ciclisme, vela, motorisme, caça, atletisme, tennis, natació i trot. Més o manco abraça l'aspecte esportiu dins l'aigua, el motoritzat i el de terra, crec que això és possible, i ens donaria un espectre bastant significatiu de per quin camí anam.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Cultura, Educació i Esports.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies Sr. President. Seré molt breu perquè aquesta discussió es faria realment inacabable.

Al Grup POPULAR agrair el suport que m'ha donat el Sr. Riera; al Grup del CDS dir-li que pràcticament ell mateix s'ha contestat, realment és impensable convocar 49 presidents de 49 federacions perquè vinguin a exposar al Parlament quina és la seva postura davant no sé sap molt bé què, supòs que davant les subvencions que dona la conselleria. Jo crec que ja que serien aquí podrien parlar d'altres temes, com és el de la llei de l'esport tan famosa i de la qual tant parla el Sr. Serra, i es nota que no ha parlat en absolut amb els presidents de federacions sobre ella, perquè crec que si hi hagués parlat, la mencionaria menys vegades.

Al Sr. López Casanovas, dir-li que seria difícil donar una explicació i que fos acceptada, fos quina fos aquesta base que s'hagués pres per donar una subvenció, perquè sempre, encara que fos pel nombre d'afiliats, encara que fos per les activitats que fa la federació, si un s'hi vol oposar, sempre pot trobar un motiu. Per tant, jo el que sí li dic és que hi ha un decret que diu com s'han de convocar les ajudes, que es convoquen aquestes ajudes anualment, que hi ha una comissió que les decideix i que hi ha un criteri.

Per què a l'Alberg de LLubí se li ha donat una subvenció d'1.000.000 de pessetes, o de 2, no sé quina quantitat se li ha donat en aquests moments, perquè no em sé totes les subvencions de memòria? Doncs perquè organitza un campionat d'Europa, crec que és un motiu més que suficient per poder donar-li un ajut.

Després m'ha dit que no estava d'acord o que els presidents de les federacions no estan d'acord. Miri, a mi m'estranya molt que vostès estiguin tan assabentats de quina és la problemàtica i del que opinen els presidents de federacions, quan resulta que qui té les reunions amb els presidents de federacions és la Direcció General d'Esports, i aquesta Direcció General no té cap problema amb les federacions, els presidents manifesten habitualment el seu agraïment cap a la Direcció General i estan totalment conformes, per tant no entenc perquè vostè té aquestes queixes. Crec que el que passa és que vénen eleccions, i casualment quan vénen eleccions, la gent es posa molt nerviosa i té un cert interès que les coses al Govern li vagin malament, per això intenten que els presidents de federacions i la unió de federacions es manifesti en contra. Tots sabem que això és bastant fàcil, perquè basta que hi hagi un president descontent perquè a un moment determinat pugui protestar contra una decisió de la Direcció General, de la Conselleria o del Govern. De totes maneres, dubto molt que ho aconseguixin, perquè crec que les federacions en general estan bastant conscienciades que a través de la Direcció General es fa el màxim per a elles.

El Sr. Serra ha dit que dubte que hi hagi un fil conductor, no ho dubti, hi ha un fil conductor i a més vostè sap exactament quines ajudes s'han donat a totes les federacions, quines ajudes s'han donat a tots els clubs, perquè puntualment jo els he donat tota aquesta informació que vostès em demanen. Per tant, crec que estan ben informats i que avui ho deuen tenir a mà.

També m'ha parlat de petites venjances i m'ha anomenat una petita federació com la de futbol. Miri, aquestes petiteses la veritat és que no hi caben ni entre companys de partit ni entre presidents de federacions i direccions generals, nosaltres no hem tengut cap venjança cap a cap federació. Si un any determinat no se li va donar un ajut, crec que el motiu -i l'hauria de concretar i cercar en aquest moment, però li puc dir de memòria- és perquè en aquell moment hi havia una auditoria, no obstant això l'altre any, una vegada aclarida l'auditoria i normalitzada i regularitzada la situació, se li va donar l'ajut.

Les federacions, com vostè diu, al meu concepte, no canten. Això ho ha dit vostè. El que jo crec és que es dediquen al que s'han de dedicar, que és tenir en compte els seus clubs i procurar que el seu esport vagi endavant. Crec que ho fan així, i també li puc garantir que estam en contacte amb elles, estan satisfetes de la nostra gestió, i pel que fa referència a la llei de l'esport que vostè ha esmentat en diferents ocasions, li he de dir que li puc assegurar que la llei de l'esport de la nostra comunitat no tardarà tant com la de l'Estat central, que ja és una millora.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació la Proposició no de Llei núm. 158/91, subscripta pel Grup Parlamentari SOCIALISTA sobre reglamentació de les ajudes a l'esport.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar

drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 27; abstencions, 1.

Queda rebutjada la proposició no de llei que acabam de sotmetre a votació.

III.2).- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 160/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A MESURES DE PROTECCIÓ ALS JACIMENTS PREHISTÒRICS DE CALES COVES.

I passam al debat de la Proposició no de Llei núm. 160/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesures de protecció als jaciments prehistòrics de Cales Coves. Per defensar aquesta proposició no de llei i per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Febrer.

EL SR. FEBRER I GENER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Grup SOCIALISTA presenta una proposició no de llei per intentar salvaguardar els jaciments prehistòrics de Cales Coves.

No sé si els Srs. Diputats saben o coneixen exactament què i on és Cales Coves. Per si no ho saben, farem un poc d'història i explicarem, seguint una didàctica que és comuna al Grup SOCIALISTA.

Cales Coves és una cala doble, amb una entrada comuna que es bifurca abans d'arribar a la colàrsega. Geogràficament és d'una gran bellesa, sobretot pels seus penya-segats que en algunes ocasions arriben a setanta metres. Aquests baixen gairebé en vertical fins a la mar, exceptuant unes petites platges on acaben cada una d'aquestes cales. El motiu que diferencia clarament aquesta cala d'altres de la costa sud de l'illa de Menorca, és que aquestes parets rocoses de marès que l'enmarquen són plenes de coves i conformen un espai totalment foradat.

La constatació que la modificació del paisatge fins a un extrem tan extraordinari havia estat a causa de la mà de l'home a la prehistòria, que les havia construït com a lloc d'enterrament, va provocar que fos un dels primers indrets del nostre país en ser declarat monument històric-artístic, per decret, cosa curiosa, de la República, el 3 de juny de l'any 1931, la qual cosa demostra una certa sensibilitat de l'esquerra que escolta i de la dreta que no ho sabem.

Aquest mateix decret declarava a Mallorca la catedral de Palma, Sa Llotja, Es Castell de Bellver, les runes de Capocorp i la Basílica de Manacor. A Menorca també declarava altres monuments com la Naveta dels Tudons, Son Carlar, la Torre d'En Gaumés. I a Eivissa, el Puig dels Molins.

L'antiga població que havia picat amb el seu esforç aquestes coves, s'havia preocupat que moltes quedassin inacessibles, per què? Hi dipositaven no només les restes mortals dels seus avantpassats, sinó també aquells aixovars que pensaven que els serien útils a una vida posterior, que eren integrats per les peces més valuoses que posseïen en vida. De l'estudi d'aquestes restes s'ha comprovat l'existència de tres tipus d'enterraments: la inhumació en ossaris col·lectius, els enterraments amb calç i la cremació.

La primera modalitat va acompanyada d'un aixovar que correspon a l'Edat de Bronzo, i el de la segona correspon a l'Edat de Ferro. La necròpolis ja no era utilitzada com a tal en el moment de la conquesta romana, però l'indret va continuar envoltat d'una atmosfera religiosa, tal i com es pot comprovar a les inscripcions romanes gravades, per exemple a la cova dels Jurats, que demostraven unes reunions anuals per celebrar una festa, les Calendes de maig.

Tots els investigadors que han dedicat la seva atenció a l'arqueologia menorquina han parlat sempre de Cales Coves. Des de Ramis i Ramis, que va citar 140 coves, fins a les investigacions modernes dels professors Fernández Miranda, de la Universitat Complutense de Madrid, amb les excavacions submarines del Museu Arqueològic Nacional, i del doctor Raveni, investigador del Museu Arqueològic Nacional que durant deu anys va excavar aquestes coves. Fruit d'aquests estudis són dues magnífiques publicacions que figuren, per tot el seu valor, dins la bibliografia arqueològica mundial.

Ara bé, l'interès que propiciam ara a les coves és ben diferent, tant del que a motivar la seva perforació com el seu estudi i la seva investigació. Per què? Molt senzill: des que Cales Coves va ser abandonada a l'inici de l'època romana fins aquests darrers anys, el jaciment s'havia conservat bastant intacte, tret de qualche expoliació ocasional que afectava les restes materials, però des de fa uns anys les coves són habitades pels que denominaríem "ocupes", que per una banda destrueixen el seu tret arqueològic i modifiquen -ho hem de dir- la seva estructura original, fruit, en ocasions, dels ritus que duen a terme tant a l'exterior com a l'interior, cosa que impedeix la visita d'investigadors i turistes.

Les coves construïdes a l'Edat de Ferro tenen una gran complexitat a causa dels ritus que s'hi practicaven al moment d'enterrar els morts, i de la seva utilització com a espai religiós. Es per aquest motiu que totes són foradades. Tenen un lloc fàcilment accessible i fins i tot presenten un pati o cel obert a l'entrada, en ninxols excavats a la roca on posaven ofrenes i els ossos petits d'animals sacrificats. Els interiors són molt treballats, amb pilars i columnes que delimiten espais, són amplis i fins i tot la porta d'entrada és rectangular i alta. Açò és curiós, és com si els seus constructors haguessin volgut reproduir en aquests monuments funeraris l'estructura simbòlica de la casa on vivien en vida. Però també presenten petits elements exclusivament funeraris com són ninxols a les parets i molts tenen un forat central, etc.

Tot açò ha fet que avui en dia hi hagi una població tro-

glodita, però amb ànsies de tenir comoditats del segle XX, a costa de destruir un dels nostres principals jaciments arqueològics i, amb flagrant contradicció, amb la Llei del Patrimoni Històric Espanyol i el seu esperit proteccionista. Avui en dia les escoles ja no poden anar d'excursió a visitar aquestes coves, perquè aquesta necròpolis no és un motiu ara d'educació i cultura, sinó que al contrari, és utilitzada il·legalment, aquest monument és un exemple clar de mala educació cívica.

I ara ve el motiu de per què, una vegada feta aquesta introducció, el Grup SOCIALISTA presenta a la consideració d'aquest plenari aquesta proposició no de llei sobre protecció dels jaciments prehistòrics, per què? Senzillament per demanar responsabilitats a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, i no perquè venguin eleccions. El que em sap greu és que l'haguem presentada ara i no a principi de legislatura per veure quina era la sensibilitat que tenia el Grup que dona suport al Govern i poder fer un seguiment. Perquè la Constitució Espanyola atorga a la Comunitat Autònoma, segons l'article 148, la possibilitat d'assumir competències en matèria de patrimoni històric; i l'Estatut d'Autonomia reconeix a l'article 10 la competència exclusiva de la nostra Comunitat en matèria de patrimoni monumental, cultural, històric i paisatgístic.

Aquest manament legal va ser recollit pel Decret 3040/83, de traspàs de funcions i serveis de l'Estat a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que transfereix dins el seu àmbit territorial la competència exclusiva sobre aquest patrimoni, consideram per tant que forma part dels béns mobles, immobles, etc.

A més -i ja per acabar, si m'ho permet, Sr. President- la Llei 16/85, considera organisme competent per a l'execució d'aquesta mateixa llei aquells que en cada comunitat autònoma tinguin al seu càrrec la protecció del patrimoni històric, article sisè. I els ajuntaments, també ho hem de dir, com a entitats col·laboradores -i vull fer èmfasi en col·laboradores- dels organismes competents, en el seu terme municipal, adoptaran també les mesures adients per tal d'evitar el seu deteriorament, pèrdua o destrucció.

Atès tot això, i considerant que la necròpolis prehistòrica de Cales Coves, declarada monument històric-artístic l'any 1931, pateix des de fa anys ocupació il·legal d'aquestes coves artificials, la qual cosa provoca la modificació de les seves característiques en l'emblanquinat de façanes, i l'atemptat contra la Llei del Patrimoni que entén com a exposició -i ho vull dir ben clar- tota acció o omissió que posi en perill de pèrdua o destrucció tots o alguns dels valors dels béns que integren aquest patrimoni.

Per tant, esper amb tot aquest plantejament que tots els grups de la Cambra donaran suport a aquesta proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Cultura, Educació i Esports.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sr. Febrer, veig que s'ha llegit molt bé l'Espasa-Calpe, està molt bé que faci cultura, no és dolent que ens ajudi a elevar la nostra o la d'aquest Parlament. No obstant això, si som sincers, li he de dir que ha donat bastant forma a una proposició que, en el fons, com veurà després de la meua resposta, se li torna en contra.

Resulta que l'Ajuntament d'Alaior, a la Comissió de Govern en sessió extraordinària de dia 9 de gener del 1991, acordà sol·licitar -fixi's bé a qui- a Delegació de Govern, que està en les seves mans, la seva intervenció per tal d'aconseguir el desallotjament del poblat prehistòric de Cales Coves. Un cop que es produeixi -perquè no s'ha produït encara- aquest desallotjament, no dubti que la Conselleria de Cultura, Educació i Esports té previst el programa de preservació de jaciments arqueològics, de recuperació, tancament i senyalització de Cales Coves. Aquesta intervenció és possible gràcies als resultats que es varen obtenir després de l'elaboració de l'inventari arqueològic de Menorca que, com vostès saben, va finalitzar l'any passat, en el qual els tècnics responsables aconsellaven les mesures adients per tal de protegir aquest patrimoni.

No obstant això i el que vostè ha mencionat sobre l'article 148 de la Constitució o a l'article 10 de l'Estatut d'Autonomia, no és menys cert que existeix també l'article 7 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, de Patrimoni Històric de l'Estat Espanyol, que confereix a l'autoritat municipal la possibilitat d'adoptar les mesures pertinents per tal d'evitar el deteriorament, pèrdua o destrucció del patrimoni històric ubicat en el seu terme municipal.

Hem de dir que en el cas d'Alaior ha pres les mesures adients perquè això no passi.

Al mateix article, a continuació, s'afegeix que els ajuntaments informaran sobre qualsevol amenaça, dany o pertorbació que aquests béns puguin patir. També he de dir que aquest ajuntament ens ha informat.

Per tant, sols resta estar a l'espera que per part de la Delegació del Govern es procedeixi al desallotjament d'aquest poblat prehistòric perquè la Conselleria de Cultura, Educació i Esports duguï endavant tot l'ajut, encoratjament i col·laboració per tal que les iniciatives que es pretenen es puguin dur a terme a Cales Coves i quedin protegides.

Però, com li dic, Sr. Febrer, tan sols el fet que no s'hagi produït aquest desallotjament ens ha impedit dur endavant el tancament i la senyalització de Cales Coves.

La Il·lustre Sra. Vice-presidenta Primera substitueix el Molt Il·lustre Sr. President en la direcció del debat.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. ¿Grupos parlamentarios que quieran intervenir?

Dado que se ha presentado una enmienda a esta proposición no de ley, y antes de pasar a defenderla, tiene la palabra el Sr. Febrer.

EL SR. FEBRER I GENER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, em diu que m'he informat a l'Espasa-Calpe, no arriba a l'Espasa-Calpe, per tant, està contestat en principi, però açò és anecdòtic.

El que passa és que tal vegada no llegim la mateixa llei. Jo li vull recordar que l'Ajuntament d'Alaior pot ser que prengué un acord dia 9 de gener, acord que tenc aquí, però també li vull dir que el jutjat el va contestar dient que no és competent. Diu: *"Atendidas las normas y atribuciones de competencia de los jueces de primera instancia e instrucción, no existe alguna que me faculte para la adopción de las medidas instadas por usted"*. És evident que el jutge no pot actuar si no és per resolució judicial, per decisió de la CAIB instada per l'autoritat que té competències, i qui té competències plenes és vostè.

Però no és només açò. L'Ajuntament d'Alaior va prendre aquesta resolució, però el Consell Insular de Menorca que tal vegada per aquelles dates no comptava, dia 30 de març del 89 va comunicar a la Sra. Maria Antònia Munar, Consellera d'Educació, tota una problemàtica, va fer la mateixa carta a l'Ajuntament d'Alaior, que supòs que va ser més receptiu, i també al Delegat del Govern.

Hi ha una cosa molt clara, Sra. Consellera. El Reial Decret 111/1986 que desenvolupa la Llei 16/1985, de 25 de juny, diu molt clarament el següent: "L'autoritat competent per a la protecció del patrimoni històric demanarà per escrit als governadors civils la seva intervenció sempre que necessiti l'auxili de les forces de seguretat de l'Estat per garantir el compliment de la Llei". Ho ha demanat mai aquesta Conselleria? Ho ha demanat mai l'ajuntament, per escrit? L'ajuntament no, l'autoritat competent, no la col·laboració de l'ajuntament.

Per tant, em mantenc i ratifico que en certa manera és una deixadesa d'una certa responsabilitat, no obstant això, la Conselleria ha fet coses positives, a *Dios lo que es de Dios, y al César lo que es del César*. La Conselleria ha fet i ha elaborat un inventari, sí senyor, i a la vista d'aquest inventari es demostren unes deficiències.

També tenc per aquí l'escrit que el Director General de Cultura va fer dient que hi havia un projecte de tancament. També tenc aquí l'informe del Director del Museu, on, entre d'altres coses, diu que personalment "no veig que sigui la solució més idònia el tancament amb reixes de ferro" que nosaltres havíem proposat.

Li vull dir una cosa, Sra. Consellera, per acabar aquest debat i entrar a l'esmena del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, tenc un escrit del seu director general on entre d'altres coses diu que va dedicar l'any 1989 9 milions de pessetes per a l'illa de Menorca que em sembla que feien referència a la Basílica paleocristiana de Son Bou -desconeixem si s'han gastat o no. Per altra part, la Conselleria

ha dedicat un pressupost de 400.000 pessetes que es destinaran a la neteja i manteniment dels jaciments arqueològics de l'illa de Menorca. Si amb 400.000 pessetes per als cents de jaciments arqueològics que té Menorca n'hi ha prou, la Cambra evidentment té la resposta.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Febrer. Tiene la palabra la Sra. Consellera de Cultura, Educación y Deportes.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Febrer, no m'ha contestat a res del que li he dit, sinó que ha fet una nova intervenció, i en concret el que jo clarament li vull manifestar és que si s'aconsegueix de part de la Delegació del Govern, que és qui pot perquè té la policia, desallotjar el poblat prehistòric de Cales Coves, la Conselleria es compromet a fer la recuperació, el tancament i la senyalització de Cales Coves.

EL SR. PRESIDENT:

Para defender la enmienda número 299/91, presentada por el Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES, tiene la palabra su Portavoz Sr. López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. La proposició no de llei que du a consideració el Grup SOCIALISTA ha de merèixer d'aquesta Cambra una anàlisi acurada, si ho feim així observarem, en base a la legislació vigent, que hi ha unes conculcacions ben clares i concretes, en aquesta legislació, i unes actuacions que el Grup SOCIALISTA qualifica d'ocupacions il·legals i salvatges.

Sens dubte, ho són, són il·legals, i quant al salvatgisme òbviament entra dins el terreny de l'opposable, però hem de creure que les formes de vida en el segle XX, que duen els ocupants de determinades habitacions de l'època de l'Edat de Ferro, com ens han asseverat, són si més no dignes d'aquest qualificatiu.

De tota manera, els habitants, els troglodites del segle XX tenen a Cales Coves, concretament, un comportament molt diferent als troglodites del segle XX que observem a les Coves de Macarella. Per cert, aprofitaré per dir una qüestió que no se'ns hauria d'escapar. Si bé és cert que va ser l'any 31, en època de la República, i dins la República hi havia govern de dretes i govern d'esquerrres, vull dir que assimilar esquerra a República és una simplificació històrica, té també un correlat amb un decret, si no record malament del 1963, és a dir, en època del règim anterior al democràtic, que declarava les Coves de Macarella exactament igual, és a dir, monuments històric-arqueològics i, per tant, béns d'interès cultural segons la Llei 16/85, i objecte de tota protecció.

I parlant de protecció, ens hem de referir a la que li correspon a l'Administració de l'Estat, que és subsidiària

quan no s'exerceix des de l'organisme competent, en aquest cas l'Administració autonòmica; però també dels ajuntaments, els ajuntaments -diu- cooperaran o col·laboraran amb els organismes competents. Però els ajuntaments tenen una funció bàsica, Sres. i Srs. Diputats, la de vetllar perquè no hi hagi actuacions d'obra damunt aquests béns, i ocupacions n'hi ha i és un objecte d'ordre públic, per tant, competència de la Delegació del Govern.

Però també hi ha hagut actuacions amb consentiment exprés, no només de la Delegació del Govern sinó dels mateixos alcaldes. Record que l'any 1982, el mes de juny, va sortir a la premsa de Menorca que el batlle de Ciutadella i el Delegat del Govern, en aquell moment el Sr. Julián Abad y Marigil, anaven a inaugurar les obres que s'havien fet a les Coves de Macarella, consistents en picats, reixats i tancaments amb parets de marès i cimentat, i actualment els convid que vagin a veure a l'estiu com funcionen aquestes instal·lacions, per dir-ho d'alguna manera turísticorecreatives, amb presència de geleres, amb servei de cuina, amb televisió, tot això a un bé d'interès cultural.

Nosaltres, el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, donaríem suport a aquesta proposició no de llei del Grup SOCIALISTA, però completant-la, dient que no es pot ser sectorial i pensar només amb l'Ajuntament d'Alaior, potser perquè l'Ajuntament d'Alaior té un determinat color polític, perquè la realitat és igual a l'Ajuntament de Ciutadella amb les Coves de Macarella, i el color polític és diferent.

Hem de ser justos i equànimes amb el tractament, i hem de dir ben clar, també, que les obres realitzades sense complir l'establert a l'article 23 de la Llei de Patrimoni Històric Espanyol, seran competència dels ajuntaments, i els ajuntaments han d'intervenir en aquest tema.

Jo, Sra. Consellera, si m'ho permet, li suggeriria que donàs al Sr. Febrer un argument que té a les seves mans, i és que vostès no han fet per escrit, no s'han adreçat per escrit, tal com mana el Decret 111 de l'any 86, a l'Administració competent, a la Delegació del Govern, als governadors civils, facin-ho. Cantin papers i mentin barbes, i no se m'agafi el tema per l'anècdota.

Si ho fan d'aquesta manera hauran actuat dins l'àmbit competencial que els correspon, si no ho fan, sempre hi haurà una excusa suficient i vàlida perquè aquesta situació d'il·legalitat mantinguda sigui actuant.

Consell Insular de Menorca, subsidiàriament responsable de la disciplina urbanística; ajuntaments primer que tots, d'Alaior i de Ciutadella; Delegació del Govern per tot el que faci efecte a l'ordre públic; i òbviament l'organització autonòmica, la Conselleria de Cultura de les Illes Balears, la Direcció General de Cultura, hi tenen tot a dir. Si aquestes entitats públiques d'una manera coordinada no són capaces de donar una solució civilitzada a aquest problema que tenim plantejat, no d'ara, sinó de molts anys enrera, perquè les Coves de Macarella han estat tradicionalment ocupades pel poble de Ciutadella, per la gent del poble de Ciutadella, però no hi havien fet cap obra, ara sí que

hi ha obra feta, si açò havia estat així, el que no es pot permetre de cap de les maneres és que amb el vist-i-plau d'autoritats civils es doni el vist-i-plau a la privatització, tanca des amb candau i donat a uns senyors molt respectables i legítims però, en definitiva, privatitzant aquestes instal·lacions, instal·lacions de l'Edat de Ferro, que servien per inhumar i servien també d'habítacle, depèn de quines siguin.

Res més, Sres. i Srs. Diputats, esperam que aquesta proposició no de llei permeti, amb l'afegit de la nostra esmena d'addició, trobar un encaix correcte, real dins una política autonòmica de protecció del territori. I de passada, també vull significar que moltes vegades són molt més perillosos determinats interessos urbanístics que afecten aquests jaciments arqueològics, que no aquesta gent que, lleugerament de roba i d'equipatge, sol viure a l'estiu a aquestes coves.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Grupo Parlamentario MIXTO tiene la palabra el Sr. Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta proposta no de llei pràcticament té la seva gràcia, perquè tots els grups sembla que estiguin d'acord amb la idea bàsica. La Consellera no hi ha posat cap pega ni molt manco, sinó que s'ha vist que estava motivada per buscar també les solucions. Els ajuntaments, almanco l'Ajuntament d'Alaior ha demostrat també que hi havia la mateixa il·lusió per preservar aquests llocs històrics per a nosaltres, els menorquins.

En definitiva, pel que veig i d'acord amb l'informe que ha donat el Sr. Febrer, es tracta només que hi havia un entrebanc que era la capacitat de fer fora una gent que en el seu moment eren allà dins. Sembla ser que només faltava que per escrit la Conselleria ho demanés, i amb aquest sol fet ja hi havia prou motiu perquè la Delegació del Govern de Menorca fes la feina que ningú no sabia com fer.

I ho dic així perquè a més a més és un tema, no d'ara sinó de fa temps, fins i tot jo havia donat informació i sempre ens trobàvem amb un problema, no sabíem que era tan senzilla la solució.

És curiós que justament el Conseller de Cultura de Menorca dugui la solució aquí, ja que crec que no té cap dificultat de tenir comunicació amb la Consellera per posar entre tots dos fil a l'agulla i adoptar les solucions necessàries, amb les idees i els coneixement mutus, perquè en definitiva el tema es tracta d'aconseguir el bé que tots desitjam, i no es tracta aquí de veure qui cau o qui no cau o qui ho ha fet bé o qui ho ha fet malament. Una vegada més es demostra que per damunt del bé general, aportant tots plegats idees bones, aquí s'intenta veure qui falla per empenyer-lo i que caigui.

Arribats a aquest punt, i pensant que hi ha voluntat plena tant per part dels ajuntaments com per part del Con-

sell Insular, que aquí no deixa d'estar representat, i més que mai avui que el Conseller de Cultura ha parlat avui, i també amb el vist-i-plau de la Conselleria de Cultura d'aquest Govern, crec que no hi ha més problema perquè en definitiva sols amb els camins que es puguin donar no és necessari fer més propostes sinó deixar que es faci la feina que s'ha de fer.

Gràcies Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Grupo Parlamentario POPULAR, tiene la palabra el Diputado Sr. Saura.

EL SR. SAURA Y MANUEL DE VILLENA:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. i Sres. Diputados. Es difícil empezar, a veces es más difícil acabar, y sobre todo esta proposición no de ley.

Al Grupo SOCIALISTA voy a decirles que votarles que no es votarles que sí, y se van a extrañar. Pero eso vendrá luego.

Ha empezado el representante del Grupo SOCIALISTA diciendo que la izquierda escucha y la derecha no sabe, no lo sabe él. La izquierda escucha, la derecha hace, está acostumbrada a hacer desde hace muchísimos años. Y fíjese, Sr. Febrer, que usted precisamente ha citado nombres que no se califican como hombres de izquierdas, como el Sr. Fernández Miranda y otros que no he tenido ocasión de escuchar bien.

No es electoralista esta proposición no de ley, mire, es su problema. Lo que sí puedo decirle es una cosa, desde luego no va contra la gente de derechas y le puedo asegurar que la gente que habita estas cuevas no se caracteriza precisamente por votar a la derecha.

¿Por qué estas cuevas? El Sr. López Casasnovas ha puesto precisamente el dedo en la llaga porque ha sacado un tema candente como es el de las Cuevas de Macarella. Yo le voy a sacar otro de un municipio en que la derecha tiene precisamente mayoría absoluta, de Alaior, otra vez, Son Bou. Las cuevas que están detrás de la Basílica paleocristiana son cuevas similares a las de Macarella en cuanto al tipo de ocupación, con unos cerramientos -y no nos duelen prendas al decir que es un municipio de la derecha, para que también ocurran estas cosas. El tema es general, el tema es mucho más que Cales Coves.

Me maravilla que cuatro años llevando la Conselleria de Cultura en el Consell Insular de Menorca sea la primera vez que le oigo hablar de temas arqueológicos. Evidentemente se lo ha preparado, pero la preparación de una proposición no de ley no tiene ninguna importancia, le agradecemos, eso sí, toda la historia que nos ha contado sobre las cuevas de Cales Coves, le ha faltado decir que no sólo eran necrópolis, sino como ha dicho el Sr. López Casasnovas, eran también habitáculos, cosa muy importante.

Tengo que consumir mi tiempo y lo voy a tener que consumir, quizás porque me queda ya tan poco de estar, que a veces le toma uno gusto a estas cosas, y voy a hacer historia también, Sr. Febrer. La República, año 31, usted tendrá datos mejores que los míos porque yo no los he contrastado, dice que se declara monumento histórico nacional. Mire, hay una casa, una casita que se llama la única porque es la única que hay allí, que también es del año 31 -o la solita, gracias, la solita-, se construyó durante la República, posiblemente al mismo tiempo que fue declarado monumento histórico nacional. Pero usted eso no lo dice, usted sólo dice lo que le interesa, nada más. Y el tema de las cuevas en Menorca es mucho más importante que el traer aquí una proposición no de ley.

¿Por qué la Sra. Consellera tiene que dirigirse por escrito al gobernador civil, hoy creo que se llama delegado del gobierno en la Comunidad Autónoma? Pues mire, yo le voy a decir que estoy con el Sr. López Casasnovas cuando dice que no tiene que dar pie a estas cosas, que escriba, estoy totalmente de acuerdo con él, pero sin embargo la guardia civil estuvo en Cales Coves para intentar desalojar a los que las habitan, y no hubo ni un solo escrito de la Consellera de la Comunidad Autónoma. Por consiguiente, ¿cómo quedamos, unas veces sí y otras no? ¿Puede ir la guardia civil cuando quiera? Entonces no es necesario, no es una condición *sine qua non*, si es tan importante desalojar para el Sr. Febrer estas cuevas, ¿por qué no ha mandado allí otra vez a la guardia civil, después de decir poco menos que la mandó él?

Hay que ser consecuentes y hay que ser ecuanímenes en las cosas.

He empezado diciendo que votar que no es votar que sí. El primer punto, bueno, de entrada vamos a decir que referente a la enmienda vamos a votar que sí al tercer punto o punto c) de la enmienda, y vamos a votar que sí porque es un punto que lo único que realmente significa es que hay que promover esto y hay que coordinarlo, y si las competencias las tiene la Comunidad Autónoma, lógico es que sea la propia Comunidad Autónoma quien lo organice, ya sea por el camino de un escrito al Delegado del Gobierno, sea por el que sea, pero se tiene que hacer. Los otros dos puntos, Sr. López Casasnovas, son exactamente iguales que los de Cales Coves, por consiguiente si vamos a decir que no a los del Grupo SOCIALISTA, me temo que a los suyos también diremos que no. ¿Por qué?

El primero porque si la Sra. Consellera admite que tiene que dirigirse y que se va a dirigir además y se incorpora en este sentido, no tendríamos ningún inconveniente en votar afirmativamente, está claro. Pero si no, está claro que las fuerzas de seguridad del Estado todavía no pertenecen al Gobierno de la Comunidad. Por consiguiente, nosotros no podemos tomar estas acciones inmediatas, que es lo que dice la proposición no de ley.

En cuanto al segundo punto, la Sra. Consellera me ha quitado la intervención, que por cierto era suya, es decir, no me ha quitado nada, se le ha devuelto lo que era suyo, y ha dicho muy claro, traduzco directamente, "una vez que se

produzca el desalojo, la Conselleria de Cultura, Educación y Deportes, tiene previsto dentro del programa de preservación de yacimientos arqueológicos ..." Por consiguiente, si está previsto, y muchos diputados que están aquí pertenecen a la comisión de hacienda y habrán visto los presupuestos, y habrán visto los programas, y habrán visto actuaciones y se habrán dado cuenta que está contemplado dentro de un programa determinado; por consiguiente, el decirles que no es decirles que sí porque ya está en marcha este sistema, pero es más, la Sra. Consellera ha dicho muy claro que en el momento en que se produzca este desalojo, entra la Conselleria que es cuando debe entrar.

Por eso, en la primera parte estamos dispuestos a votar que sí si se modifica poco más o menos, dice "La Conselleria de Cultura se dirija a la Delegación del Gobierno para que lleve a cabo las acciones pertinentes", que es en definitiva cumplir con el desarrollo de la Ley 16/85, nosotros no tendríamos inconveniente en votar que sí.

Y como he dicho votar que no al segundo es votar que sí, porque es de acción inmediata en el momento en que se desalojen estas cuevas, éstas y todas las demás. Gracias Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Saura. Tiene la palabra la Consellera de Cultura, Educación y Deportes.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓN I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sra. Presidenta. Per agrair al Grup MIXT i al Grup del PP el suport que m'han donat. També al Sr. López Casanovas perquè ha centrat molt bé el tema. I al Sr. Febrer dir-li que si el tema és enviar un escrit a la Delegació del Govern, no dubti en cap moment que el rebrà, no hi ha cap inconvenient per part nostra i, sens dubte, el seu Delegat de Govern li agrairà.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra por parte del Grupo SOCIALISTA, el Diputado Sr. Febrer.

EL SR. FEBRER I GENER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Agrair en principi el suport que ens donen alguns grups a aquesta proposició no de llei.

Contestant al representant del Grup POPULAR, li vull dir una cosa molt clara, en democràcia i en aquest Parlament votar que no és votar que no, i no hi ha d'altra explicació, si el no ha de ser que sí, és una justificació que difícilment és injustificable.

Jo no parlo aquí per continuar emprant els minuts d'aquesta Cambra, perquè tenc un temps i vull consumir torn, parlo perquè crec que he de parlar i perquè crec en l'esperit i en la forma de preservar aquest patrimoni.

A més, he de dir que no es tracta, Sr. Ricci, de dir que nosaltres presentem una proposició no de llei per fer la traveta, perquè evidentment fent travetes no protegim ni preservem el nostre patrimoni. El que mou aquesta proposició no de llei és precisament la preservació d'aquest jaciment.

He de dir, Sra. Consellera, que no es tracta de desallotjar els "ocupes", es tracta de preservar i tenir un projecte fidel i realitzable, perquè si demà vostè escriu, com sembla que ho farà, i demà passat queden desallotjats, quina actuació farà la Conselleria? Li haurem de donar temps, evidentment n'ha tengut molt de temps, amb 400.000 pessetes però sense projecte, perquè amb quatre anys l'únic que ha fet, i li he alabat el gust, han estat les cartes arqueològiques. El que ens mou a nosaltres no és llevar els "ocupes", sinó la protecció del patrimoni.

Per acabar, he de dir que respecte del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES no puc acceptar l'esmena, no perquè no estiguem d'acord amb ell, és evident que el nostre Grup presenta una proposició no de llei referida a un punt concret de la costa sud, que és Cales Coves, a més creim que és un monument amb prou entitat per merèixer una proposició no de llei, a més no s'esgota amb les seves suggerències i esmenes tota la problemàtica de les coves, perquè aquí ha quedat ben clar que podem parlar de les coves de Cala Galdana, del Pilar, de Son Bou i també de Macarella. El que és evident és que nosaltres creim que la nostra proposició no de llei mereix el respecte perquè consideram que té prou entitat. No obstant això, si presenten una altra proposició no de llei que agafi des de Macarella a Son Bou, el Pilar o el que sigui, li donarem suport; i si el seu grup no ho fa, evidentment, a una propera legislatura no tendrem cap inconvenient a donar-li suport o a presentar-la nosaltres mateixos.

No obstant això, la Conselleria de Cultura té tota la seva responsabilitat.

El Molt Il·lustre Sr. President reprèn la direcció del debat.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, no, no li accepten l'esmena i no hi ha ... Vol que es voti per separat, Sr. López i Casanovas, és per això que em demana la paraula?

Passam a votació la Proposició no de Llei 160/91, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesures de protecció als jaciments prehistòrics de Cales Coves.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: vots a favor, 22; vots en contra, 27; abstencions, 4. Queda rebutjada la proposició no de llei que acabam de sotmetre a votació.

III.3).- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 196/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A PLA DE MEDI AMBIENT.

I passam al debat de la Proposició no de Llei registrada amb el número 196/91, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a pla de medi ambient. Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Benjamí Carreras.

EL SR. CARRERAS I FONT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Presentam aquesta proposició no de llei amb la intenció que el Govern de la Comunitat Autònoma convoqui anualment un pla de medi ambient en col·laboració amb els consells insulars i els ajuntaments de les Illes.

Aquest pla tendria com a finalitat principal implicar i comprometre totes les institucions, administracions dels consells i ajuntaments, a efectes de millorar tot el que sigui sòl, flora, paisatge, medi ambient i serveis de neteja.

Les finalitats i els objectius d'aquest pla de medi ambient estarien dirigits especialment a restitucions paisatgístiques, neteja de zones degradades, habilitació d'espais verds, plantacions d'arbres, campanyes de recollida selectiva de fems, acondicionament d'abocadors de fems, lluita contra l'erosió del sòl, protecció del subsòl i dels aqüífers, projectes de protecció d'espècies animals i vegetals, especialment l'endemoflora, restitucions de parets seques tradicionals en els medis rurals, conservació de camins i viarans, especialment camins de cavalls i peatonals. I, apart d'aquests objectius, tots aquells que el Parlament o el Govern tengués a bé d'afegir, ja que poden ser ampliats.

És un camp d'actuacions molt ampli, en el qual actualment no hi ha cap tipus d'inversió reglada ni organitzada des de les institucions públiques.

Crec que aquest pla està justificat especialment perquè rompia en certa manera el concepte que tan sols les inversions d'obres públiques, carreteres, clavegueram, depuradores, etc., són les inversions productives. Realment aquest tipus d'inversió també és productiu, són inversions que fomenten la riquesa i igualment fomenten els llocs de treball. Creim que la seva necessitat és prou justificada perquè, des de les institucions públiques en aquest moment, encara no s'ha arreglat de forma regular cap tipus d'inversions destinades a matèria de medi ambient i conservació del paisatge, i especialment inversions que reclamin la participació de totes les institucions.

Llegint el pressupost del 91, el programa de la Direcció General de Medi Ambient de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, veim quins són aquests, i amb un programa de 35 milions de pessetes es dirigeixen cap a la construcció d'una planta experimental de compost, estudi sobre meduses, plans de pedreres, etc.; però, aquesta proposició no de llei, no hi ha cap tipus d'inversió. Per tant, creim que és una necessitat i una conveniència

molt important.

Fa pocs dies, es varen presentar a Menorca -supòs que també s'ha fet a la resta de les Illes- les conclusions del pla de màrketing turístic per als anys 91-93 on es deixa constància que un dels problemes més importants que tenen aquestes illes és la pol·lució estètica que és el punt més feble de producte turístic de les quatre illes. Pensam que aquest pla podria constituir un instrument eficaç contra la pol·lució estètica que aquest pla considera que s'ha de corregir.

S'ha fet alguna cosa important per part del Govern de la Comunitat Autònoma, com és la convocatòria del pla extraordinari d'inversions d'infraestructures turístiques, però aquest pla possiblement ja no tindrà més continuïtat, i si hem de ser sincers, aquest pla no abastarà, no cobrirà més que un deu per cent, com a molt, de les necessitats que tenen les Illes de millorar l'aspecte estètic i també l'aspecte del medi ambient.

Cal dir, com a aclariment, que el que es pretén és que aquest pla de medi ambient es reguli de forma similar a com es regulen els plans d'obres i serveis dels consells insulars, és a dir, mitjançant una participació d'una administració superior, per dir-ho d'alguna manera, que seria el Govern de la Comunitat Autònoma, la dels consells i la dels ajuntaments que serien els que principalment presentarien els projectes d'obres o d'estudis.

Aquests plans de medi ambient serien aprovats pels consells insulars, previ informe, naturalment, del Govern de la Comunitat Autònoma.

Cal dir que per engegar aquests plans de medi ambient, creim que seria suficient, en principi, amb unes modestes aportacions de la Comunitat Autònoma, però la participació dels consells i dels ajuntaments es quadruplicarien. Per posar un exemple pràctic, si tan sols el Govern de la Comunitat Autònoma a les illes menors aportàs una quantitat d'aproximadament 5 milions de pessetes, s'aconseguirien per a aquestes illes menors uns plans amb uns pressuposts totals de 20 milions de pessetes.

Finalment, hem de dir que aquests plans de medi ambient són una experiència que va iniciar el Consell Insular de Menorca l'any 88 i que han donat uns resultats prou satisfactoris dins la modèstia que ells mateixos impliquen. Per posar un exemple pràctic, amb el pla del 1990 s'ha iniciat la campanya d'adquisició de campanyes de recollida selectiva de vidre i de pileres, i que entre el pla del 90 i el del 91, l'illa de Menorca podrà dir que és la primera que té coberta totalment aquesta necessitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Diputats dels grups parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el seu portaveu Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Molt breument. Jo crec que la idea d'establir aquesta espècie de pla d'obres i serveis ambientals és una bona idea, crec que realment l'atenció que la societat reclama sobre aquestes qüestions té una resposta adequada, modesta, però crec que les aportacions modestes i les petites actuacions són les que a la llarga fan les reformes importants, profundes i transcendents de l'activitat política.

Tal vegada, l'única objecció seria sobre l'oportunitat d'aquesta proposició, acabam la legislatura i fer una proposició demanant al Govern una actuació anual en aquests moments, no sembla molt escaient, tal vegada això és més propi d'un programa de govern o d'una iniciativa a prendre a principi de qualsevol legislatura; però tenint en compte aquesta limitació i com a actitud testimonial sobre la identificació del nostre grup amb el fons del que proposa la proposició, el Grup Parlamentari CDS donarà suport a la iniciativa socialista encara que mantenim aquesta reserva respecte de l'adequació al moment històric oportú de la seva formulació.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Sr. Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres no fixarem postura en aquest tema, perquè crec que l'hem fixada al llarg dels tres anys i mig de la legislatura.

Li he de comentar, Sr. Carreras, que l'acompany amb el sentiment de veure amb quina atenció la Cambra ha seguit la seva intervenció, una intervenció absolutament positiva i que s'ha escoltat com darrerament s'escolten també els debats de cultura, d'una manera minoritària, amb una falta d'atenció evident, aquí no escoltaven gairebé més que els portaveus que havíem d'intervenir, cosa que em pareix molt lamentable, però al cap i a la fi demostra l'actitud que es té cap al medi ambient en aquesta Comunitat Autònoma.

Hem llamentat insuficiències, hem proposat esmenes i iniciatives, hem denunciat la política de medi ambient i hem vist, com cada any, que els pressuposts de medi ambient de la Comunitat disminueixen, i això demostra que aquest pla que vostè proposa que és absolutament necessari, que seria una manera de compensar aquesta falta d'atenció per part del Govern amb d'altres institucions, com són ajuntaments i consells insulars, obligaria, i això seria tal vegada el més positiu, a una reflexió prèvia, a determinar i fixar objectius clars amb les actuacions ambientals, a posar fites i a preveure inversions, i a no continuar la política d'improvisacions i publicitat que es fa fins ara.

Algú ha posat en qüestió l'oportunitat d'aquesta inicia-

tiva, i jo l'he de felicitar per la seva oportunitat. D'aquí pocs dies entrarà en vigor la Llei d'Espais Naturals i d'Interès Paisatgístic de les Illes Balears, d'aquí pocs dies per tant es notará més que mai la falta que hi ha de política ambiental en aquestes illes, perquè de les experiències que tenim hem d'intuir que el futur de la Llei d'Espais Naturals serà similar a la Llei de Normalització Lingüística o a la Llei d'Ordenació del Territori quant a les directrius d'ordenació territorial; és a dir, serà una llei incomplida pel Govern de la Comunitat Autònoma, cosa que és molt preocupant.

Si el Govern pensa actuar, si pensa introduir algun canvi a la situació actual, és ben hora que creï els instruments administratius i econòmics per fer-ho, i aquesta planificació d'actuacions amb la proposta que ens du avui el Grup SOCIALISTA és totalment positiva, perquè fer una participació oberta de distintes institucions que segur que tenen colors polítics diferents, implicaria que a la fi el medi ambient sigui, com seria desitjable, un punt d'acord entre dreta i esquerra, i no un punt de discrepància continuat.

Gràcies Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el seu portaveu Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. i Sres. Diputados, presentes, como he dicho alguna vez, Sras. i Sres. Diputados presentes, porque a los ausentes no les podemos dirigir la palabra.

Yo no soy tan pesimista como el Sr. Mayol, Sr. Carreras, no soy tan pesimista, aunque comprendo que él cuando empezó a hablar era el único representante de su grupo que se estaba escuchando, y comprendo que haya tenido un momento de desfallecimiento, y que lo haya hecho inmediatamente extensivo al Gobierno, porque resulta que como sus compañeros de grupo no le escuchaban, la culpa la tenía el Gobierno que no aplicaba la Ley de Normalización Lingüística y no va a aplicar tampoco la de Areas Naturales, por lo visto.

Pero no nos pongamos tan trágicos, porque la propuesta que traen ustedes aquí la encontramos francamente interesante, nos parece una buena idea aunque ahora matizaremos algunas cosas.

Lo primero es que hay que reconocer y decir que gran parte de las cosas que aquí se citan que se podrían incluir en este plan, se están haciendo, las vienen haciendo las diversas administraciones, todas las administraciones, la Administración del Estado hace algunas de estas cosas -no muchas en Baleares, pero algunas sí-, la Administración de la Comunidad Autónoma hace un montón de esas cosas, y las Administraciones de los Consells Insulars, cada uno en su isla también intervienen en algunas cosas de estas, y de otras que aquí no se citan, e igualmente las hacen las administraciones municipales. Podríamos citar las limpiezas, to-

da clase de limpiezas de espacios de todo tipo, las plantaciones, la protección de acuíferos, la protección de especies, restituciones de paredes de manpostería, etc.

Sin embargo, es evidente -y por eso decimos que encontramos interesante la proposición- que se pueden hacer y fomentar más y mejores actuaciones, y creemos que en ese campo se puede desarrollar también una cierta labor coordinadora que puede ser útil.

Pero para eso, nosotros creemos que esta idea que ustedes plantean aquí sería importante llevarla más lejos y buscar ayudas financieras en Madrid, ayudas financieras en el Gobierno central, concretamente estoy pensando en el Ministerio de Obras Públicas, estoy pensando en el Ministerio de Administraciones Públicas, en el Ministerio de Agricultura y tal vez en algún otro departamento del Gobierno central. Con la colaboración de todos los ministerios, la ayuda financiera de Madrid, la ayuda por parte del Gobierno de la Comunidad, lo que puedan poner los consells insulares y los ayuntamientos, creo que sí podría hacerse un plan de actuaciones medioambientales cuya gestión, a nuestro juicio, debería corresponder a los consells, de forma similar se nos ocurre -y se nos ocurrió al leer la propuesta que ustedes hacían y que hoy traen aquí-, al funcionamiento de los planes de obras y servicios o de los planes de instalaciones deportivas.

Usted ha hecho alusión a que efectivamente se hacen planes de este tipo, no ha citado estos concretamente, pero son planes típicos que vienen haciéndose tradicionalmente por los consells insulares y por las diputaciones, y que posiblemente en este apartado encajaría perfectamente la creación de un plan de actuaciones medioambientales.

Para ello nosotros proponemos, vamos a proponerles a todos una enmienda transaccional que esperamos sea apoyada por todos los grupos. Esta enmienda evitaría fundamentalmente cargar, como la proposición en su actual redacción consigue, todo el peso financiero de este posible plan que con carácter anual se podría montar en el futuro, cargar todo el peso financiero en la Comunidad Autónoma, en los consells o en los ayuntamientos suficientemente ahogados por la falta de recursos, y de esto creo que no tengo que hablar aquí demasiado, porque desgraciadamente este fenómeno de la falta de recursos, tanto en la Comunidad Autónoma -de hecho aquí hemos visto hace poco los presupuestos para el año 91 de la Comunidad y por consiguiente no tengo que añadir nada al respecto- como en los consells insulares -¿qué voy a decir de los consells insulares? La verdad es que no conozco con detalle el tema en el Consell Insular de Menorca ni en el de Eivissa-Formentera, pero sí en el Consell Insular de Mallorca, donde los problemas de financiación son enormes. En cuanto a los ayuntamientos, estamos rodeados de ayuntamientos que se quejan igualmente de esa insuficiencia financiera para actuaciones en general en temas de inversión.

Por consiguiente, nosotros proponemos una enmienda transaccional que tengo aquí para dejarle al Presidente y que ahora voy a leer. Diría: "El Govern de la Comunidad Autónoma solicitará del Gobierno central una ayuda finan-

ciera destinada a la convocatoria anual de un plan de medio ambiente por los consells insulares, con la participación del propio Govern y de los municipios, para la protección y conservación del medio ambiente y del paisaje".

Como puede verse, la propuesta respeta el sentido y la intencionalidad de la del Grupo SOCIALISTA, e incorpora dos cosas fundamentales: una, la colaboración del Gobierno central en la financiación, sin excluir la del Govern de la Comunidad Autónoma, además se trata de una ayuda, no se pide la financiación por parte de Madrid del cien por cien, no se trata aquí de pedir cosas imposibles, sino una ayuda financiera que pueda servir por lo menos para poner en marcha estos planes; y otra, la segunda cosa importante, es que la convocatoria la harían los consells insulares, no el Govern de la Comunidad, sino los consells insulares al igual que los planes que antes mencionaba, los planes tradicionales de obras, de servicios, deportivos, etc. Y ello además, creemos que está en la línea de apoyar las actividades de los consells y fomentar el ejercicio de sus competencias, lo que en este caso en que la problemática tiene, a nuestro juicio, un claro ámbito local y está fuertemente interrelacionada con la actividad municipal, nos parece importante y fundamental.

Dejo la propuesta de transacción al Sr. Presidente. Nada más y muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Carreras, per, entre d'altres coses, dir si accepta o no accepta l'esmena transaccional proposada pel Grup Parlamentari POPULAR.

EL SR. CARRERAS I FONT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc, volem dir que no acceptarem l'esmena transaccional.

No l'acceptarem perquè pensam que és una sortida que ha volgut cercar el Grup Parlamentari POPULAR, per no donar un suport real a aquesta proposició no de llei. He de dir al Sr. Portaveu del Grup POPULAR que no li podem donar suport perquè, precisament, el Ministeri d'Obres Públiques, el MOPU, a través de la seva Direcció General de Medi Ambient, ICONA, té establerts de forma sistemàtica uns programes de convenis per a les comunitats autònomes als efectes de dur endavant programes de medi ambient i actuacions d'aquest tipus.

En aquest sentit, cal dir, que l'única comunitat autònoma del país que té un conveni d'aquest tipus establert amb ICONA, un conveni sobre vida silvestre, és precisament la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per la qual cosa creim que els hem de felicitar, a pesar que des del Consell Insular de Menorca, i aprofit l'avinentesa de poder-ho dir, hem sol·licitat a través de la Conselleria d'Agricultura que aquest conveni es fes extensiu en relació al programa d'acció continuada del pla especial de l'Albufera des Grau de l'illa de Menorca, fa un any que ho vam proposar i encara esperam resposta de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

Creim que és un programa, un pla de medi ambient que ha d'estar estrictament cenyit a les actuacions de les institucions d'aquestes illes, perquè, com tots vostès saben, el Govern de Madrid no té establert cap tipus d'actuació en aquests plans, la qual cosa significaria que s'hauria de crear una figura que no està creada, i pensam que aquest no és el lloc oportú per establir-ho. Creim que, al final, aquesta proposta d'esmena transaccional és una sortida que ha intentat el Govern per no donar un suport efectiu a la nostra proposició no de llei.

En definitiva, vull donar el nostre agraïment als grups parlamentaris que han anunciat el seu suport, i esperem que ho puguem treure endavant.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació la Proposició No de Llei núm. 196/91 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre el pla de medi ambient.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 25; vots en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada la proposició no de llei que acabam de sotmetre a votació.

IV.- MOCIÓ R.G.E. NÚM. 281/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, DERIVADA DE LA INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 116/91, RELATIVA A LÍNIES D'ACTUACIÓ DEL GOVERN EN MATÈRIA ECONÒMICA I SOCIAL ARREL DE L'ACTUAL CONJUNTURA BÈL·LICA.

I passam al punt IV i darrer de l'Ordre del Dia, que fa referència a la Moció registrada amb el número 281/91, subscrita pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, derivada de la Interpel·lació número 116/91, sobre línies d'actuació del Govern en matèria econòmica i social arrel de l'actual conjuntura bèl·lica. Per defensar aquesta Moció té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquesta guerra que en principi sembla que ha acabat ens situa davant un terreny econòmic i social que per a gent com la del nostre Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES no és cap qüestió nova, sinó que és un conjunt de qüestions o temàtiques sobre les quals hem treballat i reflexionat, jo diria que des que hem ocupat els escons d'aquest Parlament.

Però és ben cert que la guerra ha fet que surtin a debat públic, que surtin reflexions i programes bastant diferen-

ciats del que habitualment es feia. Parlàvem en aquest Parlament el dia de la interpel·lació d'un conjunt de temàtiques, i n'hi havia una a la qual vàrem tractar amb més profunditat, la qüestió turística, i teníem el dubte de si la guerra afectaria amb un augment de turistes potencial o no. Les dades del Govern, del Conseller de Turisme eren dubtoses en aquell moment, avui per ventura serien unes altres, però el tema, evidentment, no és per a nosaltres només una qüestió de nombre de viatgers, de nombre de turistes que puguin venir o puguin deixar de venir, i d'una situació amb *overbooking* o sense que es pugui donar l'estiu que ve, sinó que aquesta guerra a un país, a un territori lleugerament allunyat, però no tan allunyat a un món internacionalitzat, ha fet que a tota Europa el debat econòmic i social és re-avivi i se cerquin vies pròpies, sortides a problemes estructurals que es tenen o que es creu que es poden tenir.

Per a nosaltres no seria en absolut justificable que després d'aquest conflicte no abordàssim tot un conjunt de qüestions que hem intentat sintetitzar en set apartats en aquesta moció.

El primer és insistir una vegada més que, a mesura que es pugui, s'ha de treballar per a la diversificació de l'economia de Balears, diversificació per equilibrar, i equilibrar el que sigui possible equilibrar. És clar que indústries no contaminants, artesanía i agricultura són qüestions no noves dels debats d'aquest Parlament, però sí noves quant a una actuació governamental que no ha activat aquest tipus de plantejaments econòmics que nosaltres desitjàvem que s'activassin.

És també més que evident que el Govern, en el moment en què acaba la legislatura, sis mesos abans, ens llança uns projectes de parc tecnològic i de parc d'innovació balear, ens parla de tecnologies per a la qualitat de vida, projecte que nosaltres creim interessants, positius, però que s'han de concretar a curt termini. I ens preocupa que el fet que s'hagi llançat sis o set mesos abans d'acabar la legislatura, no sigui més que un globus i que, en definitiva, no hi hagi darrera la concreció adequada.

El nostre va grup va ser l'introduïdor d'aquestes idees i d'aquests plantejaments fa ja dos anys, sobretot quan dèiem al Govern que ens preparàs alternatives davant l'Acta Única Europea, que es fessin els estudis i les actuacions necessàries derivades d'aquests estudis. És arrel d'aquesta preocupació constant dels nacionalistes i d'esquerres que pensam que sorgeixen alternatives, però que el que cal fer en aquests moments és concretar-les ràpidament.

A més a més d'aquestes qüestions purament econòmiques o economicistes, vénen qüestions que per a nosaltres són greus, importants i quasi de principis ètics i de principis filosòfics. La integració de la immigració i el rebuig de la xenofòbia són deures d'aquesta institució, és un deure del Govern impulsar programes i actuacions concretes. No hi ha dia, i ho dèiem a la interpel·lació, o millor dit no hi ha setmana que no ens arribin a les persones que volem estar obertes a les problemàtiques socials i a les distintes sensibilitats humanes d'aquestes illes, que no ens arribi -repetesc- qualque problema derivat de qüestió immigratòria o

fins i tot en ocasions de qüestió de xenofòbia.

Per tant, ens pareix que aquesta guerra, la situació actual, ens resitua, ens col·loca en disposició de defensar la necessitat de programes interinstitucionals precisament destinats a aquests objectius: integració de la immigració i rebuig de la xenofòbia.

Per altra banda, aquesta guerra també ens ha duit a una problemàtica que, al marge dels debats sobre la raó de ser o no de la guerra, el que és evident és que s'ha fomentat una deseducació respecte dels principis de la pau, respecte dels principis pacifistes. Això és indubtable si analitzam d'una manera crítica, una altra cosa és si no volem cap anàlisi crítica de la realitat, però si des d'una òptica d'anàlisi crítica analitzam des de mitjans de comunicació social fins a declaracions de capdavanters polítics, de capdavanters institucionals.

I nosaltres alabàvem aquí la intervenció del Conseller de Turisme que precisament havia situat el tema en termes de pau i no en termes de guerra, però la veritat és que l'educació per la pau ha rebut una forta punyalada i l'ha rebuda d'una manera clara i contundent. És per aquí que a nosaltres ens pareix que, si més no, el Parlament de Balears i el Govern en conseqüència haurien d'escoltar aquells educadors, aquells pacifistes, aquells estudiants de batxillerat que s'han manifestat pels carrers de totes les Illes Balears i Pitiuses en demanda de la pau; i per tant, lligar programes que el Govern té a través de la Direcció General d'Educació, que en té una sèrie, amb l'objectiu de l'educació per la pau. Ens pareix avui més que mai clara i positiva aquest tipus d'actuació, i a la vegada actuació necessària i didàctica, no actuació contundent en termes d'execució política, ja sabem que això pot ser objecte del despreci més contundent per a aquells que entenen la política sense una dimensió filosòfica, però el que és evident és que l'educació per la pau avui és un crit que nosaltres tenim molt dins nosaltres i que, en conseqüència, creim que és bo que ara el plantejgem, al marge de derrotes, victòries i de causes de la guerra que en principi sembla haver acabat.

Per altra banda, tothom sap que una sèrie de conflictes en el món del treball, concretament al sector del turisme, de l'hosteleria, estan sorgint, i amb raó o sense es produeixen algunes regulacions d'ocupació, algunes idees respecte de reduir plantilles i, en definitiva, resituar certes empreses turístiques.

aquestes regulacions de l'ocupació, en principi dic que no ho sabem, però el que sí crec és que el Govern, en cas que es produeixin, ha d'actuar si més no de mediador, perquè el Govern és qui sap com va la temporada, com pot venir i la raó o la no raó respecte d'actuacions patronals que de vegades aprofiten qualsevol conjuntura per fer actuacions que sempre solen ser antisocials.

Per altra banda, el nostre grup creu que els pobles de les Balears en aquests moments haurien de cooperar amb un pla d'ajuda humanitària destinat a la població civil afectada a l'àrea de la guerra del Golf, a tota l'àrea, a tots els països afectats d'una manera bastant greu segons les dades de què disposem avui per avui. Ajuda humanitària destina-

da a la població civil és una cosa que podem fer bé amb ajut econòmic, bé amb ajut d'activitat, de persones civils, de la sanitat, etc., que hi puguin cooperar. Ens pareix, per tant, que és un objectiu mínim de solidaritat internacionalista el que avui plantejarem en aquest Parlament respecte de tota la població civil afectada a l'àrea de la guerra.

Com és natural, el punt que fa set el retiram del debat i la votació, perquè és el que parlava de l'objectiu de la pau a través de la via diplomàtica. Ens pareix que després de la lliçó i després del que ha succeït, evidentment el punt set no seria objecte de debat ni de votació. Ho era el dia que presentàrem aquesta moció, dia 22 de febrer, però no avui quan tots sabem un poc com ha acabat o com està a punt d'acabar el conflicte.

Insistir-los, Sres. i Srs. Diputats, que els nacionalistes i d'esquerres quan hem plantejat aquests sis punts, que van des de diversificació econòmica, integració de la immigració i rebuig de la xenofòbia, educació per la pau, intervenció del Govern a través de turisme i treball en temes de regulació d'ocupació fins a ajuda humanitària a la població civil, senzillament complim amb el nostre deure. Seva és la paraula i seva és l'actuació del Govern, si és responsable.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus dels grups parlamentaris que vulguin intervenir? Té la paraula el Sr. Vice-president del Govern.

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN (Joan Huguet i Rotger):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Intentarem, també li puc assegurar Sr. Serra que el Govern compleix amb el seu deure, tal com ho entén, i assumeix la seva responsabilitat.

Per això, el Govern, en aquest cas i en tants d'altres, puja a la tribuna per donar resposta a les qüestions que aquí es plantegen. I pel que pertoca al seu portaveu del Govern, en aquest cas concret li vull donar una resposta el més rigorosa possible, encara que qualche vegada i més amb aquestes circumstàncies, un té la temptació de pujar a aquesta tribuna i demanar-li que retiri aquesta moció. Però no ho faré.

El tema de la guerra que comença dia 2 d'agost de l'any 1990, amb la invasió d'Iraq dins Kuwait, ens ha preocupat a tots, a tots. I no només açò, sinó que jo per entrar dins cadascun d'aquests punts li faré una petita síntesi, que tal vegada per sintetitzar massa no serà massa rigorosa, però sí crec que es toquen uns punts fonamentals que es va plantejar tot el món. La preocupació del món, i per què no dir-ho, tal vegada la preocupació més forta del món occidental que depenia molt més d'aquest conflicte començat pel dictador Sadam Hussein, va ser ni més ni manco que aquesta invasió que plantejava un futur incert.

Si han fet un seguiment de tot el conflicte des de dia 2 d'agost -i cregui que jo l'he fet i li ho puc demostrar quan vostè vulgui, amb tota una sèrie de retalls de premsa i un

seguiment puntual de notícies que moltes vegades ens feien perdre hores de son, però que en definitiva ens tenien davant la televisió per saber com anava aquest conflicte-, des d'un primer moment es va parlar de si açò suposaria una tercera crisi a nivell mundial, comparable a la del 72, 73 i 79, però es va veure que açò no tendria en principi, encara no havia començat -estic parlant dels inicis-, les conseqüències d'una crisi tan forta com les esmentades abans. Perquè es tenia la certesa i la seguretat del compliment de les resolucions de les Nacions Unides. No importava tant -estic parlant del conflicte, Sr. Serra, per després poder rebatre aquestes propostes que fan aquí i que no tenen res a veure amb el conflicte ni amb la interpel·lació que es va plantejar a aquesta tribuna, aquesta és una altra moció, no té res a veure amb el bessó de l'assumpte perquè res del que planteja aquesta moció no és conseqüència del conflicte del Golf Pèrsic. La meua responsabilitat fa que ho hagi de dir.

Per a no allargar, perquè que açò no li interessa, si a nivell mundial hi havia una preocupació i també a nivell de l'Estat espanyol, a Balears aquesta preocupació també existia i es va actuar en dues vertents, sobretot perquè la nostra economia és una economia oberta cap a l'exterior i, per tant, fràgil. Oberta cap a l'exterior en matèria turística, per una part; i en matèria d'indústria, per una altra; perquè s'ha de tenir en compte que la nostra indústria, els productes de la nostra indústria fonamentalment tenen sortida en tant que tenen sortida de cara a l'exterior, de cara a l'exportació.

Es va fer una comissió de seguiment, s'estudiaren, a través d'Economia i Hisenda, quines podrien ser aquestes implicacions i a veure si havíem de prendre mesures i si les podem prendre i quina relació tendrien amb la reactivació de la nostra economia, en cas que es ves afectada per aquest conflicte, tenint en compte que la nostra economia depèn, com depenen totes les altres economies, de factors de cada vegada més externs que no interns.

Per tant, poca cosa es podia fer, només analitzar quines podrien ser les conseqüències si aquest conflicte tenia un final d'una manera, o tenia un final d'una altra manera.

Per altra banda, es va crear, li va dir el Conseller de Turisme, es va posar en marxa un gabinet de seguiment de crisi per tot allò que afecta principalment el turisme. Més endavant varen sorgir una sèrie d'informacions molt esperançadores, gens interessades, perquè provenien dels organismes internacionals, com pugui ser el Fons Monetari Internacional que deia precisament que aquesta crisi, aquest conflicte en principi, a mig termini, no es preveïen unes conseqüències de crisi com les de la crisi del 79.

Açò fa que des de les Illes Balears, l'únic problema o un dels problemes que hagués pogut tenir més repercussió dins la nostra comunitat autònoma, hagués estat si aquest conflicte s'hagués allargat, és a dir que si en tost d'haver acabat com ha acabat, hagués acabat d'aquí tres o quatre mesos. Açò també se li va explicar en aquesta tribuna, no sé si el va convèncer el Conseller de Turisme el dia de la interpel·lació, la qual cosa significa que ens hem pres el tema seriosament, i en aquell mateix moment li va dir i va anun-

ciar que si el conflicte acabava el mes de febrer o a principis del mes de març, podríem tenir -entre cometes- una relativa però bastant justificada esperança que la temporada turística de les Illes Balears seria bona, que tendria una recuperació. Dit açò amb termes així de freds, perquè s'ha d'afegir, no vull que després es canviïn les paraules, que la primera expressió que va sortir d'aquest Govern va ser que no ens feia cap gràcia ser les sangoneres d'aquest conflicte bèl·lic i que aquí poguéssim estar contents i cantar victòria perquè gràcies a açò tendrem una bona temporada. No és aquest el tema, no és açò que tractam.

Per tant, en aquest moment prendre mesures espectaculars és totalment impossible. Primer de tot, fixi's vostè si la cosa estava tan interrelacionada, que els paquets turístics s'havien reservat sense fer la confirmació definitiva i ningú no comprava les seves vacances d'una manera definitiva. No sé si vostè ha llegit darrerament les informacions de les agències de viatges, fins i tot de Balears cap a fora, l'increment que han tengut des que s'ha acabat el conflicte. I cregui que quedaria molt bé que li digués, no, nosaltres teníem previst tot açò i ja havíem posat els mecanismes en marxa per fer ofertes de paquets turístics perquè es comprassin més. Fals. Açò ho ha duit precisament aquesta dinàmica internacional que està interrelacionada i amb la qual nosaltres hi podem fer molt poc.

Però passem als punts molt ràpidament. A la moció, en tot cas, el que havíem de debatre era el fons d'aquest conflicte, quina postura adoptava cada grup polític, encara que testimonial, en aquest Parlament, i la veritat és que jo em pensava que avui aquí, amb la moció vaig veure que no era el mateix, pensava que el que vostè faria seria al revés, retirar els sis punts primers i quedar-se amb el darrer per fer un debat, per fer el debat en aquest Parlament, com hi va haver el debat ahir al Parlament nacional -que no vaig poder seguir en directe, però sí en diferit, fins a les dues de la matinada-, on es va tractar el tema de la participació espanyola. Jo li recoman que vegi les intervencions que va tenir, no vull dir el seu grup perquè no tenen representació allà, però sí representants que més o manco podrien estar dins la seva corda, i se'n temerà de quin paper va jugar l'Estat espanyol, perquè tenfem ben clar, amb les definicions, que poc podia influir en les repercussions econòmiques i internes del nostre país.

I vostè aquí ens du el debat a l'inversa. No és aquest el debat. Si realment aquí s'ha de fomentar una economia -que s'ha de fomentar- orientada a diversificar, l'economia de les Illes Balears, tant s'havia de fer abans, com ara, com després. No és com a conseqüència de.

Si el Govern ha de concretar a curt termini el projecte de parc tecnològic i el de parc d'innovació balear, tant era abans, com ara, com serà després. No és conseqüència del conflicte ni de la seva resolució.

Si el Govern de les Illes ha d'impulsar un programa institucional destinat a la integració de la immigració i al reduït de la xenofòbia, tant era abans, com ara, com després, tal vegada més abans perquè n'hi havia més, d'immigració, que no ara. Ara no n'hi ha tanta, no dic que no sigui

necessària, però els fets són els fets.

I així podríem seguir amb els dos punts que queden.

Un punt com el cinquè -deixaré el quart per al final-, no és la primera vegada que ve aquí, que s'ha d'actuar a través de les Conselleries de Treball i Turisme com a mediador en els conflictes actuals de regulació. Bé, en principi, -s'ha de determinar quins conflictes són, si n'hi ha en aquest moment. I l'oferta de ser intermediaris a intervenir ha estat sempre posada pel Govern de la Comunitat Autònoma damunt la taula, sempre, tant per la Conselleria de Turisme com per la Conselleria de Treball, tot i saben vostès que no tenim cap tipus de competència en aquesta matèria, però sí hem estat disposat a intervenir.

Quant al punt sisè, "El Govern de les Illes Balears promourà un pla d'ajuda humanitària destinat a la població civil afectada a l'àrea de la guerra del Golf Pèrsic". Açò escrit està molt bé, no hi ha cap dubte. Concretar aquest pla d'ajuda humanitària, a mi m'hagués agradat que vostè l'hagués concretat. Per exemple, li posaré un cas, dels 38 milions de pessetes que hi ha en els pressuposts de la Comunitat Autònoma destinats a ajudes al tercer món, que enguany no es faci cap tipus d'ajuda i es remetin aquests 38 milions de pessetes a la zona del Golf Pèrsic. Hagués pogut ser una resolució, vostè dona una sortida, i sap que amb aquests 38 milions, a la zona del Golf Pèrsic poca cosa podem fer. A més a més, encara li he de dir una altra cosa, en aquests moments, i és ver que estan necessitats de molta i molta ajuda, no és manco cert que la consciència internacional també és molt més forta i que rebran moltes ajudes internacionals i moltes ajudes de diferents nacions i, això no obstant, coses que són de fet, com puguin esser missions per Africa, els nins saharauis, missions a Sudamèrica o a la Índia, no hi haurà cap moviment internacional que faci que hi hagi una aflluència massiva de capital, medicines i personal. Jo crec que nosaltres som solidaris amb totes les víctimes del Golf Pèrsic, amb la població civil, però des d'aquest Govern farem molt més bé amb aquestes petites ajudes a aquests llocs, que no ara fer un acte, amb el qual quedarem molt bé, d'enviar aquestes ajudes cap al Golf Pèrsic. No hi tenc cap inconvenient, perquè jo no som res més que un mandatari d'aquest Parlament, en el sentit que si em posen 38 milions per al tercer món, si aquí em canvien i em diuen que els destini a una altra banda, i s'aprovàs, de fet destinaria els doblers cap a una altra banda.

Quant al pla d'educació, "Es potenciaran programes actuals d'educació per la pau", en aquest punt número quatre, i per escursar, li he de dir que basta llegir *Per un nou model educatiu a les Illes Balears*, i veurà vostè que hi ha aquests programes, i a la Llei d'Educació també hi ha aquests programes d'educació per la pau, d'educació per la pau amb majúscules, que s'ha d'intensificar, no hi ha cap dubte, que aquest conflicte del Golf Pèrsic ha fet que molts d'al·lots hagin vist davant les pantalles el conflicte en directe i que açò hagi pogut incentivar un esperit bel·licista de cara als al·lots? És possible que sí. Però jo li dic, des de la meua modesta opinió, que no els ha afectat tant aquesta guerra com els puguí afectar veure un vídeo de Rambo, no els afecta tant aquesta guerra. L'educació no ha de ser com

a conseqüència que hi hagi hagut aquest conflicte, sinó que l'educació per la pau ha de ser com a concepte de valor suprem, humà, de respecte a les persones, de respecte als béns, de respecte a les opinions, a les propietats, aquesta és l'autèntica educació que a E.G.B. -no sé si encara es diu igual- l'assignatura crec que es diu Ètica i Moral. A partir d'aquí s'ha de donar aquesta educació, i açò depèn moltes vegades dels programes escolars que lliurement estableixen cadascun dels col·legis.

Què pot fer el Govern de la Comunitat Autònoma en aquest camp, més que estar-hi d'acord i plasmar-ho per escrit, com és al Llibre de Bases cap a un nou model educatiu a les nostres Illes?

Per tant, Sr. Serra, vostè lleva l'únic punt que ens hagués pogut dur a l'autèntic debat de fons del conflicte del Golf Pèrsic, hagi passat o no hagi passat, perquè al Parlament nacional, ahir, es va veure independentment que el conflicte està acabat o no. Les sis propostes d'aquí no són conseqüència, cap, del conflicte del Golf Pèrsic, la qual cosa no desvirtua que pugui tenir raó en alguns plantejaments, però no són conseqüència de la interpel·lació original perquè cap d'ells no ve a causa del conflicte ni de la seva resolució.

Moltes gràcies, Sr. President.

L'Il·lustre Sr. Vice-president Segon substitueix el Molt Il·lustre Sr. President en la direcció del debat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vice-president del Govern. Té la paraula, per rèplica, el Diputat Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Huguet, vostè és un mentider. Sr. Huguet, vostè no va escoltar la interpel·lació més que en allò que li va interessar, i comprenc que hagi parlat amb el Conseller de Turisme per a la resposta, però si agafa la cinta del debat de la interpel·lació, tots i cadascun dels apartats d'aquesta moció varen ser objecte de debat i de defensa aquí. Si vostè troba a la cinta que no hi són aquests punts, m'he equivocat i retir el que he dit, però com que estic segur que dic la veritat, vostè és un mentider reiterativament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, perdoni, jo li demanaria que ho retiràs sense haver escoltat la cinta, perquè crec que no és necessari utilitzar aquest to en aquest debat.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sr. President, vostè ordena el debat i jo acat el que vostè digui.

Continuam, feta l'observació inicial.

El Govern de Balears va començar efectivament tot un conjunt de declaracions, tot un conjunt de reunions, i a partir d'aquestes reunions i d'aquestes intervencions públiques va intensificar una sèrie de plantejaments públics com són els que són objecte de debat als punts 1 i 2 d'aquesta moció. I es donen a més els dies, els mateixos dies cronològicament que es dona el conflicte des del mes d'agost. Així i tot, Sr. Huguet, ja que vostè ha escoltat amb tanta d'atenció el que s'ha discutit a Madrid, ja que vostè està tan influït i tan ben informat d'imatges i notícies que vénen pels que han controlat la informació tot aquest temps, també m'agradaria que llegís el que el Papa va dir, el Papa, dia 4 de març del 91 respecte de quan es va decidir aquesta guerra i per què es va decidir.

I em quedaré amb la rèplica en aquests termes respecte del problema de fons de la guerra. No utilitzi només certes afirmacions, certes opinions, utilitzi'n d'altres, i en aquest cas només li suggeriria la intervenció del Papa de dia 4 de març del 91. Crec que és una persona a la qual vostè deu escoltar o llegir de tant en tant.

Per altra banda, deixem-nos de qüestions paral·leles o de qüestions concordants. Ens satisfà que el debat en aquest Parlament no sigui el debat que hi havia a Madrid ahir, ens satisfà molt, moltíssim, perquè ens pareix que tots els debats sobre aquest tema, tots, es complementen, tots tenen alguna qüestió important que encara no està prou esbrinada. I nosaltres, evidentment, raons de la guerra i actituds davant ella, ja les havíem mantengudes a la proposició no de llei de fa una setmana, i ja les havíem mantengudes evidentment al debat de la interpel·lació. És a dir que avui, de cap de les maneres no hem de tornar a debatre coses dites, assumides o no, per distints grups, i anem a coses molt concretes.

Ha destapat o no la guerra un debat econòmic, sí o no? Nosaltres creim que sí. Per tant, qüestions com els punts 1 i 2 queden de ple, es pot dir que s'aprofita l'avinentsa per debatre la diversificació econòmica de les Balears, el parc tecnològic i el parc d'innovació balear, però és que vostès, senyors del Govern, són els primers que intensifiquen la propaganda de temes d'aquestes característiques cronològicament en els mateixos moments, si ho feren per casualitat, si obeïa a una campanya de publicitat o si ho feien amb consciència, és una qüestió a la qual jo no hi entro. Però sí que entrem en els temes de fons d'aquesta diversificació econòmica i d'algun projecte que vostès tenen, i ens agradaria que no només fos publicitat pagada sinó que fos una realitat, per això parlem d'aquests dos temes econòmics.

Hi ha o no a Balears xenofòbia? Vostès mateixos. Perquè hi ha menys immigració hi ha menys xenofòbia, o al revés? La guerra ha accentuat o ha davallat la xenofòbia? Vostès mateixos. Jo els parlava, fa tres setmanes, de l'aeroport de Palma, avui els podria parlar de qualque discoteca, de Menorca, Sr. Huguet, per exemple.

Educació per la pau. Sr. Huguet, en el seu poble, el seu, és el lloc de Balears on hi ha hagut més densitat d'actuacions de cultura d'educació per la pau durant aquesta

guerra; els ciutadans han penjat banderes, les entitats han fet activitats culturals pacifistes per la pau. No em vengui que amb les *Bases per a un nou model educatiu* queda resolt, ni de molt.

Tema de població civil afectada a tota l'àrea, a tota. Mirin, que em digui vostè que dels 38 milions que aquest Parlament va aprovar als pressuposts del 91 els enviem tots cap allà em pareix una ximpleta. D'aquests 38 milions, ja es va discutir a proposta d'un altre grup a veure si una part anaven pels països de l'est europeu; ja varem parlar que, donat que era poquet i que el tercer món quedava en molt mala situació en aquests moments a nivell internacional, anàs per al tercer món, entès de manera clàssica, i que cercàssim més recursos i altres maneres d'ajudar a l'est d'Europa o a una nova situació conflictiva, com és aquesta. Metges sense fronteres, UNICEF, Creu Roja Internacional, gent de les Balears que ha estat en aquests països i que els coneix, tots els de l'àrea, creim que mereixen una certa atenció, al marge dels 38 milions; si més no, prenguin una actuació simbòlica, la que vulguin, però una mica d'ajut a la reconstrucció d'una població civil, d'una societat greument afectada a tota l'àrea, i no la deixin només dins projecte eteris, paraules i declaracions, sinó qualque cosa concreta.

El Parlament Europeu ho debatrà, el Parlament de l'Estat espanyol en parlava, no fa ni una setmana que vostè era a un acte de la Universitat de les Illes a través del seu Consell Social, i es parlava que la Universitat de Balears intentàs ser el lloc de trobada d'intel·lectuals, etc., de tots aquests països de l'àrea mediterrània, per retrobar cert esperit de pau i de concòrdia que s'ha perdut. Vostè hi era a la Presidència -jo era al públic i els escoltava a vostès-, vostè feia així amb el cap, feia capades quan un ponent ho deia. És una prova més, una manera, un detall més, facin qualque coseta, qualque cosa, prenguin qualque petita mesura.

Educació per la pau. Sr. Huguet, vostè és professor, vostè sap què és això, vostè sap els centenars, milers d'estudiants que han debatut aquest tema, que s'han manifestat defora d'aquest Parlament o al poble de Ferreries, qualque coseta és viable, qualque coseta és possible.

Que hi ha temes d'aquests o problemes d'aquests que abans existien, avui existeixen i demà existiran? Naturalment que sí, naturalment que sí. Que nosaltres podem fer coses reduïdes? Certament, però coses de vegades simbòliques com una ajuda humanitària a la població civil afectada o coses transcendents, com declaracions i programes per a la integració de la immigració i rebuig de la xenofòbia, són coses ja que els ho hem dit moltes vegades. És cert, però que avui en dia no em digui vostè que estam solventant el problema, sinó que, en certa mesura, s'ha intensificat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Honorable Sr. Vice-president del Govern.

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN (Joan Huguet i Rotger):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Portaveu, som educador i no cauré en la seva mala educació, açò és el primer que li he de dir. Crec que s'ha descontrolat avui, fa vuit anys que estam en aquesta Cambra els dos i en cap moment no havia sentit una intervenció seva tan desqualificadora ni tan descontrolada com la que acaba de fer avui, poc importa la persona que l'hagi rebuda, no faltaria més, ho dic pel cas meu, perquè hem d'estar per a açò i per a moltes més coses. Però no hi ha afegit vostè ni un element més a la intervenció que ha tingut en aquesta tribuna.

Jo li he dit que els problemes que vostès plantejaven aquí poden existir i existien. El que he dit en aquesta Cambra és que no eren conseqüència de la guerra del Golf, que era el motiu de la interpel·lació.

Tenc per costum, abans de pujar a aquesta tribuna, agafar els antecedents, i si vostè agafa aquesta cinta que diu, veurà que un dels temes que vam estar debatent en aquesta tribuna tant el Sr. Conseller de Turisme com jo mateix, van ser temes de política econòmica i no temes únicament i exclusivament de les causes que van originar el conflicte del Golf.

I quant a temes de política econòmica, independentment que hi va haver coincidència o no majoritàriament en aquesta Cambra amb el tractament, també es va dir clarament que la solució a les possibles crisis econòmiques que hi pogués haver, no podria venir mai donada per acció unilateral del Govern de la Comunitat Autònoma. I perquè les meves paraules no tenen més valor que les seves, ni més ni manco, li deman també a vostè que escolti a un altre que no sigui jo; al portaveu, per exemple, del Grup CDS, que va intervenir a la interpel·lació, escolti el que va dir aquest portaveu i s'adonarà que també centrava el tema del conflicte per una banda i el tema dels aspectes econòmics per una altra, i érem coincidents que poca cosa podem fer nosaltres aquí, fos quin fos el desenllaç d'aquest conflicte. I això és el que jo li he vingut a dir a vostè.

I no serà perquè vostè digui si som o no som mentider, o si som o no som honrat o si som o no som digne d'estar al lloc, que sigui ni més mentider ni menys mentider, ni més honrat ni menys honrat, ni més digne ni menys digne d'estar on estic. En cap moment no li he dit jo, ni li he desvirtuat cap de les paraules que vostè ha dit en aquesta tribuna, m'he limitat a fer una anàlisi de tots els punts que vostè presenta. I amb el dret que assisteix a tots els parlamentaris i també al Govern a la discrepància, discrepo del plantejament, però no li he dit que vostè hagi enganyat aquesta Cambra, perquè no és ver. Vostè, sota el meu punt de vista, fa un plantejament que no es correspon a la motivació de la interpel·lació presentada, i és una opinió, i vostè ha de defensar la contrària, però la contrària no és qualificar ningú de mentider. I res més.

Al primer punt i al segon punt, m'escolti Sr. Serra, m'he referit al primer i segon punt, i els he dit que el primer punt que vostè planteja tant era abans, com ara, com

després del conflicte, i que amb la diversificació hi estam fent feina i que tenim un pla aprovat per aquest Parlament, discutit, criticat, amb mocions, tot el que vulguem, però aprovat per aquest Parlament, com és el pla de reindustrialització; i que serveix i té la funció d'incentivar les indústries ja existents i té la funció, també, de captar noves indústries, principalment no contaminants, i açò existeix. Que vostè digui que potenciem encara més aquest pla, sí senyor, tot el que puguem, però no és com a conseqüència de.

Amb el tema de l'artesania, que ha entrat aquí, qui és qui va fer el programa sobre artesania? Qui és qui fa les homologacions d'artesania i dona, mitjançant uns estatuts, el que és la potenciació directa dels mestres artesans amb distintius concrets i la seva promoció? Què han de fer més? És possible que sí, no li ho nego, però es fa.

I les noves tecnologies i parc tecnològic no és una invenció de fa sis mesos. A diferents debats, des del debat d'investidura, cap a captacions de noves indústries, surt aquest tema. I és després d'un programa que es fa a nivell estatal quant a parcs tecnològics, que ja n'hi ha en funcionament, quan nosaltres també veim aquesta possibilitat, però és un tema altament costós, i que no es pot d'un dia per l'altre, i estam damunt aquests parcs tecnològics.

I per acabar, Sr. President, a vostè li han comptat, jo hi he estat, perquè som de Ferreries. Vostè anirà a una casa -que el seu company li dirà aquesta casa on és- i quedarà sorprès, perquè allà també hi ha una bandera blanca amb el colom de la pau. Perquè tant la defensa vostè com la pugui defensar jo, i no per açò vostè és més ni menys pacifista que el que puguem ser els d'aquí. Que Ferreries s'ha mogut? I n'estic orgullós, sí senyor, i cada setmana els dijous el vespre hi ha una plegària i una missa per la pau, és perfecte, perfecte. Ara, no tregui aquest argument per dir, sembla mentida, vostè que és de Ferreries no sap açò, què vol dir que no sé açò?

Sr. Serra, em sap molt de greu, però crec que avui han perdut els papers. Gràcies, Sr. President.

El Molt Il·lustre Sr. President del Parlament reprèn la direcció del debat.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus dels grups parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el portaveu Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè no voldríem reiterar els arguments que ja es varen exposar a la presentació de la interpel·lació que motiva aquesta moció que avui debatem.

Crec que una de les possibles conseqüències negatives que la crisi del Golf ha tengut o podria tenir sobre la nostra economia és -parafrasejant una cèlebre frase del Presi-

dent del Govern- que podrien morir d'èxit. És a dir, una de les conseqüències negatives que podria tenir la crisi del Golf per a la nostra economia és que aquest any turístic fos un any, com sembla que serà, absolutament esplèndid, i això fes que tant per part del Govern com per part del sector empresarial, responsable de dur a terme la política turística, s'ajornàs una vegada més el plantejament en profunditat en relació a resoldre els problemes estructurals que el sector turístic i la resta de la nostra economia tenen. Això podria ser una de les negatives conseqüències de la crisi del Golf, i crec que, avui per avui, és la que més amenaça la nostra economia. Li ho dic sincerament, això és una opinió personal, però jo crec que és en aquests moments la més amenaçadora.

Nosaltres ja varem dir quan varem debatre la interpel·lació que no estàvem d'acord amb un pronunciament que fos intentar adequar l'estructura econòmica adaptant-la a una conjuntura de crisi bèl·lica, perquè ens pensàvem que, entre d'altres coses, això era un projecte inviable. Una altra cosa és, tal com va dir el Sr. Alfonso, que es dissenyassin els distints escenaris possibles per tal de tenir preparades estratègies de resposta, això és una altra qüestió, però no de cap manera fer una adequació a una circumstància bèl·lica que tots preveïem que seria conjuntural i, a més, a curt termini, i que en qualsevol cas tenia unes variables tan difícils de manejar que, pràcticament, faria imponderable una adaptació estructural. Una altra cosa és tenir previsions d'escenaris, com dic.

Per tant, amb aquestes reserves prèvies i insistesc que en relació amb el que en aquest moment constitueix la nostra principal preocupació de les conseqüències de la crisi del Golf sobre l'economia, que no vénen reflectides en aquest catàleg de propostes, jo diria que, amb caràcter general, em pareix que això són unes proposicions molt generals; quasi quasi més apropiades com a resolucions d'un debat de política i de caràcter absolutament general que d'un debat i d'una qüestió conjuntural i concreta -no vull dir la paraula puntual.

Per tant, bé, en aquest sentit ens hem de pronunciar sobre el seu contingut i d'una manera un poc a tres peus, perquè, clar, d'alguna manera sobre molts d'aquests punts, no vull dir tots, el Parlament s'hi ha pronunciat en distintes ocasions, al llarg debat de política general hem debatut i hem votat la diversificació de la nostra economia, la potenciació d'indústries no contaminants, etc., i jo diria que les declaracions d'aquest tipus tenen validesa pel Govern en tant que un Parlament les fa, les fa solemnement, les aprova i al cap d'un any o dos anys demana al Govern comptes del compliment d'aquella declaració. Però una reiteració constant dels mateixos principis davalua d'alguna manera el que són les solemnes declaracions institucionals, per exemple, que es produeixen després d'un debat de política general.

En aquest sentit, no podem dir que no, però tampoc no podem manifestar un especial entusiasme. Algunes d'elles, lògicament, com ja varem dir al debat, com és el tema de la lluita a favor de la integració de l'immigració i contra la xenofòbia, ens pareixen molt encertades i coincidim amb

aquests pronunciaments; però en relació amb la resta no podem sinó manifestar aquesta postura, una mica reservada si vol, però que tradueix el que és el sentiment del nostre grup.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Pensam que aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES ha derivat, i no sabem gairebé per què, en un debat que molt poc, en la nostra opinió, tenia a veure ni amb les propostes de la moció ni amb el debat de la interpel·lació. Ha estat un poc tens, no pareixia que això havia de passar així en aquest tema, i nosaltres voldríem, si pot ser, intentar dur el debat a la seva dimensió.

La veritat, Sr. Serra, és que nosaltres pensàvem que avui i aquí, vostès, el Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, retiraria la moció. La retiraria per dues raons fonamentals, la primera perquè la guerra, en la fase més aguda, havia acabat i, en segon lloc, perquè l'anàlisi de les conseqüències que aquesta guerra per a l'economia de les Illes Balears -que això era el tema de la interpel·lació-, era una anàlisi que, primer, havia quedat molt poc reflectit a la interpel·lació i, en segon lloc, quedava bastant poc reflectit a la moció, per tant, pareixia que no hi havia motiu per seguir endavant amb aquest tema, excepte que es volgués reconduir el tema de la interpel·lació per discutir un tema que ha tocat el Sr. Quetglas que és important i que -hi entraré quan vegem el punt cinquè- nosaltres creim que pot ésser el perill més gros que hi pot haver, precisament, com a conseqüència de la guerra.

Però no ha passat així. Jo no sé si s'està seguint una tàctica general que pareix, pel que ha passat a totes les institucions, que s'ha d'estar parlant de la guerra fins al darrer moment, vostès han volgut continuar fins al darrer moment, nosaltres creim que això no és bo. S'ha discutit allà on s'ha de discutir que és el Congrés dels Diputats, prèvia, post i ahir encara, es va acabar el debat sobre el que ha passat amb aquest conflicte a l'Orient Mitjà, i no haurien de ser altres institucions, exceptuant mocions o propostes clares de desitjar la pau, etc., que tornassin a discutir el tema de la guerra, per tant, jo no entraré ja més en el tema de la guerra, hi hem entrat en tres setmanes tres vegades; em pareix que per a aquest Parlament n'hi ha prou.

Entrarem en la moció, i jo li vull donar la raó al Sr. Huguet i també li he de dir, crec que no és congruent amb la interpel·lació i afegesc -coma-, encara que sí es correspon al que vostè diu, al que vostè va dir a la interpel·lació, que això és una altra cosa. Vostè va parlar d'aquests temes, però el que vostè deia a la interpel·lació no era congruent amb la proposta de la interpel·lació o almenys no era el que tots entenem que havia de ser la interpel·lació, un de-

bat sobre el que podria passar o les previsions que tenia el Govern autònom en matèria econòmica com a conseqüència de la guerra del Golf Pèrsic. I amb això jo li don la raó al Sr. Huguet, tal vegada ell no s'ha explicat bé i hi ha hagut aquesta tensió, però nosaltres també ho tenim clar.

La proposta que ens fa, Sr. Serra, crec que la podríem fer ara, fa dos anys -hi ha propostes d'aquestes aprovades ja fa temps-, o fer-les d'aquí tres o quatre mesos, després ja no sabem per què moltes coses d'aquestes, la gran majoria, crec que són bàsicament intemporals. I entrarem una a una.

La primera, diversificar l'economia de les Illes Balears. És un desig, és un desig que, en principi, com a formulació queda molt bé, encara que és bastant discutible, i avui en matèria econòmica aquesta diversificació es discuteix per tot, no només a Balears sinó a altres zones. Per què és discutible? Perquè la diversificació en matèria econòmica es planteja amb economies de monocultiu pel perill que suposa el monocultiu, senzillament per això. Perquè si una economia de monocultiu dóna un rendiment molt bo per a aquella regió, país, etc., no tenim per què canviar aquell tipus d'economia; ara, es considera perillós i és perillós una economia basada només en un sol producte, el que és l'economia de monocultiu. Però s'ha demostrat, i s'ha demostrat l'any 73, es va demostrar l'any 83, que aquesta economia de monocultiu que és la de les Illes Balears, que es la del turisme, aguanta bastant més bé una crisi normal que no una economia diversificada. Les Balears varen ser la regió espanyola, la comunitat o el que li vulguem dir, que va patir menys amb la crisi del petroli del 73 i amb la subcrisi més petita del 83.

Això és una cosa que s'ha de tenir en compte. S'ha de tenir en compte que aquesta economia de monocultiu, de moment, ha aguantat molt millor que les economies diversificades les dues grans crisis que hem tengut en els darrers vint anys. Per tant és un desig, no massa avalat pels fets econòmics que s'han produït; i que no estava aguantant gaire malament una guerra localitzada dins el que podríem dir l'àrea d'influència mediterrània, no l'aguantava malament, acabada la guerra no sabem què passarà, però el que sí es preveu és que aquesta economia nostra reaccionarà molt millor o es comportarà molt millor que qualsevol altra economia.

Per tant la diversificació està bé com a un desig, però és bastant discutible des del punt de vista econòmic, quant a rendibilitat econòmica, i ja no hem d'entrar en el quasi impossible que és, i parlem clar. Què vol dir, apart dels bons desitjos, fomentar el desenvolupament de l'agricultura i fomentar el desenvolupament de les indústries no contaminants? Fer créixer un vint o un trenta o un quaranta per cent anual acumulatiu a l'agricultura o un vint o un trenta o un quaranta per cent anual acumulatiu a la indústria, que això és l'únic camí per aconseguir aquesta diversificació? A vostè li pareix que en matèria econòmica això és possible? Això és absolutament impossible. Del que es tracta és de creixement, de mantenir una situació i créixer en la mesura que els nous plantejaments industrials hi puguin anar, però això no té res a veure amb una economia de guerra o amb una economia prebèl·lica, bèl·lica o postbèl·lica, sinó que és

un plantejament a llarg termini d'un govern. Que aquest govern ho havia d'haver fet i no ho ha fet? D'acord. Que ha fet molts de plans industrials, bé, que estan a un llibre, etc.? D'acord. Que ha fet un *Llibre Blanc de l'Agricultura* i l'agricultura quan va començar l'any 87 aquest govern era el 2'9% del PIB de la Comunitat Autònoma, en aquest moment està a l'1'7%, caient, també d'acord; però això no és d'aquest debat, és d'un altre tipus de debat. Això també és ver, el Govern en aquest aspecte no ha fet absolutament res, sinó tot el contrari, s'ha anat monocultivitzant més l'economia, i perdoni aquesta paraula tan llarga.

El segon tema, el parc tecnològic. El que ha dit abans val pel segon, que sí que és un camí que s'ha d'emprendre, que n'hi ha d'altres, no a les Illes, com ha dit el Sr. Huguet, n'hi ha a Catalunya, n'hi ha al País Basc, etc., no és una cosa bona de fer. Però estam en les millors condicions de qualitat de vida, de paisatge, de zona agradable, etc., per poder-lo crear. Aquest Govern ja sabem que no ha estat capaç de fer-ho, no, tampoc no és d'aquest tema, de política general i em pareix que en varem parlar, em pareix que hi va haver dues o tres proposicions sobre parc tecnològic en el debat de política general.

El tema dels programes institucionals d'integració de la immigració i rebuig de la xenofòbia. Ens encanta, estam absolutament contents que per una vegada vostès hagin rectificat amb la integració de la immigració. I ho hem de dir clar, quan el Sr. Cañellas fa no sé quans anys va, sense parlar-ne, no ho va dir així, però perquè ens entenguem, va parlar del *barco de rejilla* per parlar en plata, la veritat és que el partit nacionalista va tenir una posició a Mallorca bastant freda amb la reacció que varen fer a les paraules del Sr. Cañellas, partits comunistes no, en absolut, però varen tenir una reacció bastant freda, i revistes que estan dins la seva tendència, continuen tenint-la, amb un cert tipus d'immigració, *El Mirall*, etc., *S'Arenal* i més.

Nosaltres estam encantats, jo els vull recordar una campanya que va muntar el PSOE en contra d'aquestes declaracions del President Cañellas, vostès no intervingueren el més mínim i els varem convidar. Per tant, encantats. Creim que la integració és absolutament fonamental en una Comunitat Autònoma que s'està convertint per una actuació, no vull dir xenòfoba, però no gens integradora, amb una societat dual. És importantíssim, però ara, fa un any i ho serà d'aquí tres anys, i no són només programes sinó autèntiques actituds d'integració, autèntic pensament d'integració, que és un pensament progressista que, com sabem, els conservadors almenys l'amaguen bastant o no el tenen.

Educació per la pau. D'acord, però hem d'entendre, ja ho vaig dir un altre dia, el que és la pau. No podem entendre la pau com deixar a un dictador fer el que li doni la gana, això nosaltres no ho entendrem. No podem entendre que és pau deixar que un Sadam Hussein invadeixi un altre país, educació per la pau però defensa de l'ordre internacional que, en definitiva, és el que garanteix a llarg termini la pau. Tal vegada no entenem igual què és la pau. La pau no és que ens peguin sempre, és evitar que ens peguem entre tots.

Mesures en treball i turisme de l'actual crisi. Quina crisi? La del Golf? Aquí hi ha el perill, i ho deia el Sr. Quetglas, el perill greu, que aquesta sortida de la crisi del Golf ens dugui a amagar, tapar, tirar cortines de fum a l'autèntica crisi del turisme d'aquestes illes, i no com a excusa, sinó que un *overbooking*, una gran afluència de turistes a aquestes illes tapi el greu problema estructural que té la nostra economia turística. Aquest és el greu perill i per això emplaçam el Govern perquè, en els tres mesos que li queden, faci el possible per -després ja veurem quin govern hi ha- evitar que això pugui passar, per dur endavant els plans, aquest gran pacte turístic que s'hauria de dur endavant.

Sr. President, si em permet un momentet. Per tant, per aquí hagués estat molt interessant el debat.

I el setè punt. Crec que està molt bé que cada comunitat autònoma, cada ciutadà ajudi en aquests moments a superar la situació molt greu, sobretot, que hi ha a Iraq, a Palestina, Jordània, no l'hem d'oblidar, amb ajuda humanitària, nosaltres estariem absolutament d'acord i que això es canalitzàs, perquè és el camí lògic per on es dugui, a través de Creu Roja, coordinat, lògicament, amb totes les ajudes de l'Estat, de la Comunitat Econòmica Europea, etc.

Crec, Sr. Serra, que hem perdut una magnífica oportunitat de debatre un problema econòmic, l'hem perduda perquè vostè la interpel·lació, en la nostra opinió, la va plantejar malament. Ens agradaria aquest debat, ens agradaria per veure si el Govern pren mesures, perquè el gran boom turístic que es pot produir no emmascari la gran crisi turística que tenim en aquests moments quant a estructures. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, el Sr. Serra té la paraula, per rèplica. No em torni obrir polèmica perquè li llevaré la paraula, l'advertesc d'entrada.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. No obriré polèmica, però si farem les rèpliques pausades i tranquil·les i no descontrolades, perfectament controlades.

Entrem en el tema, la primera rèplica al CDS, i sí, Sr. Quetglas, com que hi ha el perill de morir d'èxit, és evident, és quan precisament ens pareix que el Govern hauria d'intensificar l'arrera guarda del morir d'èxit. Precisament per aquí és la intencionalitat de no dur el tema econòmic més enllà d'on es du perquè tanmateix estam bastant d'acord amb la seva intervenció del debat anterior, però, certament, quan el Govern té unes propostes mínimament llançades sempre succeix el mateix en aquesta comunitat, com que la conjuntura va per una altra banda el Govern retura pla d'industrialització, retura parc tecnològic, retura altres coses. Per tant és aquesta la vigència del tema, com a arrera guarda del país, per entendre'ns, perquè ja ens veim a hores d'ara que tots aquests projectes de conselleries d'Indústria, Hisenda, etc., es veuran relegats en funció de la temporada

turística.

Segona qüestió, que també fa referència al tema que el CDS plantejava. A nosaltres ens sap greu que vostès tinguin algunes actituds reservades sobre una sèrie de punts, sobretot esperam que no les tinguin al programa destinat a ajuda humanitària a la població civil, al qual vostè no en feia referència. Supòs que en aquest tema sí coincidim, com coincidim en el tema tres, que vostè ha citat i com que coincidim en el tema d'educació per la pau, que són tres temes clàssics del seu programa i que, en conseqüència, ens pareix que a aquests tres punts almenys no hi ha res de reservada sinó actitud en positiu.

Ara ve la rèplica i em sap greu, em sap greu que disposem de poc temps, però nosaltres que som un grup que té memòria i que volem que el nostre poble tenguí memòria i no la perdi, sí que és una rèplica, Sr. Josep Alfonso, que li hem de fer, i bastant profunda.

Vostè parla i diu coses, i és hàbil, això ja ho sabem, i vostè ha parlat de qüestions econòmiques, la rèplica és la mateixa que al CDS. El morir d'èxit, que el turisme va bé no ens ha de justificar ni gens ni mica, però, Sr. Alfonso, vostè ha defensat de vegades coses sobre aquest tema molt a favor del monocultiu, i a nosaltres ens pareix que en aquest moment s'ha de seguir mantenint, si més no, com arrera guarda del país.

Respecte del tema de la integració de la immigració, Sr. Josep Alfonso, evidentment que no li vull dir aquella paraula que el Sr. Moll m'ha fet retirar -cosa que m'ha paregut encertada, i em sap greu, en certa manera, haver-me exaltat-, però si vostè repassa la intervenció del nostre grup en aquest Parlament, si vostè repassa els escrits dels quals parla el *Diario de Mallorca* i si vostè repassa el debat de televisió espanyola amb el Sr. Triay, Huguet i Trias i jo mateix, sobre aquell tema aquells mateixos dies, no comprenc com és possible que vostè hagi dit el que ha dit aquí, no ho puc comprendre. Vostè actua parcialment i em pareix una actitud molt poc sincera, molt poc clara o almenys una actitud divagadora o de fugir de la realitat del que s'ha defensat i del que s'ha dit.

Però sí que li vull aclarir una cosa, quan el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES para d'integració parla d'integrar el que ve en aquest país a la cultura d'aquest país i no el contrari, no desintegrar-los de la cultura i de la realitat de Mallorca. Atenció!, atenció!, no fa espanyolisme, fa mallorquinisme.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, passarem a votació, que pel sentit de les intervencions, crec que s'ha de fer, i així cadascú prendrà postura davant el punt determinat i farem més via.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del punt 1 de la moció presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 27; abstencions, 1. Queda rebutjada la proposta número 1 de la moció presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Passam a votar el punt 2. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 27; abstencions, 1. Queda rebutjat idò el punt 2 que acabam de sotmetre a votació.

I passam a votar el punt 3. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 27; abstencions, 1. Queda rebutjat idò el punt 3 que acabam de sotmetre a votació.

I passam a votar el punt 4. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 27; no hi ha abstencions. Queda rebutjat també el punt número 4.

Passam a votar el punt 5. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: vots a favor, 25; vots en contra, 27; abstencions, 1. Queda rebutjat idò el punt 5 que acabam de sotmetre a votació.

Passam a votar el punt número 6. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: vots a favor, 25; vots en contra, 27; abstencions, 1. Queda rebutjat idò el punt 6 que acabam de sotmetre a votació.

I passam a votar el darrer punt assenyalat amb el número 7.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

El punt número 7 queda retirat, una vegada acabada la guerra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

El punt número 7 procedeix no sotmetre'l a votació.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats s'aixeca la sessió.